

**OUR
LIFE**

**НАШЕ
ЖИТТЯ**

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Пишуть писанки...

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Березень ч. 3. March 1970

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в США і Канаді від січня 1970 \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

Зміст:

Українська Церква
М. Чиж: Дівчур
О. Р. Луцик: Софійчин Великдень
Н. Полонська-Василенко: З. Тулуб у моїх спогадах
Орг. референтка: Шукаймо нового!
С. Лиско: 82 Відділові в альбом
Л. Буря: Нариси з негостинної землі
О. Климишин: Дисципліна в Світлиці
В. Ц.: Покладім міцні основи
І. Кашубинська: Великодні страви
М. Ф.: Котикова крашанка
Г. Чернобицька: Весняні віршики
М. Ф.: Жучок і подоляночка
П. Кізко: Кіт-ласун
І. Кульська: Як весело й весняно
Ukrainian Church.
М. Dushnyuk: Mrs. Jane Paranek Honored.

На обгортці:

Заходами Окр. Ради США відбувся перед Міжнар. Фестивалем 1969 року у Філадельфії показ писання писанок. Їого провели на пресовій конференції Фестивалю п-ні Христина Чорпіга, референтка зв'язків Окр. Ради (в нар. вбранні) і п-ні Христина Дольницька, вих. референтка 43 Відділу США.

OUR LIFE

VOL. XXVII. MARCH No. 3

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 1½ pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Easter Eggs Demonstration at the Nationalities Center in Philadelphia.

На терені США

- березня — Відкриття виставки народнього мистецтва в Музею м. Ньюарку — Окр. Рада США в Ньюарку
- березня — Показ обрядового печива — Окр. Рада США в Нью Йорку
- березня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Нью Йорку
- квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Ньюарку
- квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Ютиці
- квітня — Конференція Культурно-Освітніх Референток у Ютиці, Н. Й.
- квітня — Окр. З'їзд — Окр. Рада США в Клівленді
- квітня — Виставка Укр. Писанки — Музей Нар. Творчости США в Нью Йорку
- травня — Хрестини Відділу — 98 Відділ США у Філадельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1000 — 970 р. тому померла в манастирі в Креславці на Двині київська княгиня Рогніда, перша жінка Володимира Великого. Доля судила їй важке життя, бо Володимир узяв її силоміць за жінку, вбивши перед тим її батька, Полоцького князя Рогволода. Кияни її любили й шанували. Коли розійшлася з Володимиром, проживала в м. Заславі на Волині разом із сином Ізяславом. На схилі віку прийняла християнство і постриглася в черниці.

1470 — 500 років тому станула на чолі Новгородської республіки посадниця Марта Борецька. Як дружина посадника Ісаака Борецького здобула собі прихильність населення й її вибрано по його смерті правителькою. Під час її правління заключено договір Ганзейського Союзу, до якого Новгород увійшов. Наступові московських князів посадниця ставила завзятий опір та московське військо перемогло і знищило Новгород. Марта Борецька згинула в тюрмі.

1920 — 50 літ проминуло від смерти Наталії Кобринської першої подвижниці українського жіночого руху. Останні десятиліття свого життя проживала в Болехові і звідтіля видавала свою „Жіночу Бібліотеку“. Померла самотно. Похована там же, а на її могилі — на власне бажання — вміщено напис: „Мене вже серце не болить“.

Українська Церква

В останньому часі багато писалось у нашій пресі про хвилю релігійних переслідувань, яка перекочується нашими рідними землями. Не маємо заміру тут ще раз повторювати загально відомі вісті, хоч і вважаємо, що це не є справа, про яку можна б цілковито забути. Хотілося б на цьому місці лиш звернути увагу читачів на те, що комуністичний режим після 50-ти років панування, після 50-ти років посиленої антирелігійної пропаганди, всетаки уважає, що релігійність, головню в українському народі, є надто сильна, щоб проминути її мовчанкою. Релігійна практика не обмежується лиш до людей старшої генерації, які може ще змалку звикли до церковної обрядовості. Офіційний орган Радянської Армії нарікає, що багато молодих вояків виконують релігійні практики. Їх важко приловити і покарати, бо їхні офіцери співчують з ними і прикривають їхні „провини“. Це ж наявний доказ, що релігійне відчуження живе також і посеред молоді. Якщо можна б було довідатися правди, ми ствердили б ще раз, що заслуга у тому головню українських матерів. Це вони засівають у дитячих душах насіння не лиш релігійних, а й національних почувань.

Майже у ніякому народі Церква не є так тісно пов'язана з національною свідомістю, як в українському. Протягом цілої нашої історії Церква була тим чинником, що сприяв збереженню національної окремішності. Питомий український обряд, що витворився задовольняючи потреби українського населення, зміцнював почуття єдності національної та релігійної приналежності. Цей обряд зберігся також і у тій частині українського народу, яка визнала зверхність Папи Римського. Приналежність до українського обряду дала опору нашим першим поселенням у Америці й допомогла їм у збереженню національної ідентичності.

В час Великодня, з його питомими обрядовими торжествами, нам варто б застановитись над тим тісним зв'язком української церковної і національної ідентичності. Москва, свідомо цього зв'язку, старається його за всяку ціну знищити. У вільних країнах небезпека чигає з іншої сторони. Свобода і толерантність можуть довести декого до байдужності. До цього не сміємо допустити. У Великодній час обнови, обновім і серед нашого оточення прив'язання до Української Церкви, її обрядів, її національного значення.

Ой весно-красно, що ти нам винесла?
Ой винесла тепло і добрее літечко,
Малим дітям кучечки бити,
А старим дідам раду радити,
А старим бабам посидіннечко,
А господарям поле орати,
А молодим господарям кросенця ткати,
А молодцям і дівонькам та й погуляти.
Дідам радити, пиво варити,
А к яку дню? К Великодню.

Веснянка. Записав **О. Андрієвський**
Із збірника „Ігри та пісні“

Із Світлим Празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

бажаємо

Членкам Союзу Українок Америки, Управі СФУЖО
та всьому українському народові
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Головна Управа СУА

Редакція Нашого Життя

Марта Чиж

Д і в ч у р

Етюд, нагороджений на X. Літ. Конкурсі СФУЖО

Було нас п'ять сестер — і ні одного брата. Дві заміжні, пішли. Марина в школі, Настя пасла, а я — тоді дівчур під чотирнадцять — імалась¹ всякої роботи в господарстві й часом бувало треба, замість батька, в діброву з кіньми на ніч. А мали чвірку.

Раз пізнім ранком увігналась в двір, аж куряву зняло. Простоволоса, як богині² — хустину здерло під вербами — очі запухлі, півсліпі з плачу. Коні, болото перебривши — обкалені, як дикі свині — ледве дорогу віднайшли в село.

І виджу — батько при криниці аж сіпонули ланцюгом, розхлюпуючи воду.

— Гей, ти що! В полудне?!

— Татунцю, йооой! Не винна ниц!³ Не спала! Присяйбіг правда! Я не заспала! Були в сі, спутані, до ранку.

Мовчать.

Не зсяду. Утечу.

Аж мама надійшли з пекарні.

— Мамунь! Мамуню!

— Що таке?

— Кобили Лисої нема!!!

— Та як нема?

— Шукала всюденьки в діброві, і за млином на болотах, у Вістрові,⁴ в Татарських Долах⁵ — немааа! Захлипала від серця.

Мовчать. У батькових очах не видно гніву, значить — будуть бити. А в материних жаль — чи страх? То ж кінь!

— Ганусь! На чім-же ти сидиш? Спитали тихо.

Йоооой... Наслано!⁶

Мана і глум...

Ніхто, лише циганка болозівська!⁷ Опівночі присіла до вогню, нашіптувати. Відьма!!!

Коні пють, а я до стайні — гній метати.

— Де ж вила?

— Йди дурне, я сам —

О, Боженьку!

А в хаті пахне шпоняна каша з гарбузом і хліб. Нікого. Тихо, тихо скрізь...

Не хочу їсти, опаль⁸. Лиш моло-

ко — і приостанку по пазусі побігло на поміст.

— Ааа —

Лава під вікном крива, рипить.

Сплітаю коси.

Печуть повіки — і ніяк розтерти.

Небілені полотна зі стола — під голову. Як добре...

Намочити б, на сонце треба... Встану. Зараз устану, лише хвилинка.

Надо мною розмахує хвостом годинник. Та й ляск, смішне! Гей ціпом по воді: ляп-тап, ляп-тап, ляп-тап, ляп-тап, ляп, ляп, тап.

І помалу напростались коліна — і зітх в півшепіт:

— Йоооой —

¹ льокалізм — бралась за роботу

² богині — русалка

³ нічого

⁴ назва села

⁵ назва поля

⁶ почаровано

⁷ зі села Болозова

⁸ спрага

Молитва чи скарга?

Шевченко у нас займає таке виняткове місце, якого не має ні один письменник в інших народів. Рік-річно згадуємо його пам'ять і на еміграції, хоч може як воно важко приходилось, наші вчені перевидали його твори та вложили поважний науковий вклад у розгляд його творів. Проф. Шлемкевич, Доманицький, Смаль - Стоцький, Луців і інші дали багато нового в цій ділянці. Тому що Шевченко такий український по душі, нам дуже цікаво з'ясувати собі, яке місце в його житті займає релігія.

У цій статті немає місця на те, щоб цитувати критиків, що фальшували Шевченкові твори та представляли його читачам, як атеїста, інтерпретуючи його слова напр. у творі „Кавказ“ без контексту. Шевченко вірить у Бога, коли закликає кавказців до такої самої віри, бо „Бог не забуває тих лицарів великих“.

Борітеся — поборете, вам Бог помагає
За вас правда, за вас слава і воля святая!

Ці слова є доказом, що Шевченко вірив у Бога (Лука Луців: „Співець української слави і волі“).

Акад. Смаль-Стоцький звернув дуже влучно увагу на те, що оті місця, де поет взиває Бога, можуть бути „відгомонам стилю старозавітних пророків, рішуче не безбожників, бо ж їх твори ввійшли в склад Святого Письма, а знаємо, що у Шевченка Святе Письмо було настільною книжкою“.

І. Власовський, навівши слова докору і жалю в творах Шевченка, пише: „Коли такі слова жалю і докору чуємо з уст людей святих (напр. Давид), то чи не знайдемо зрозуміння і виправдання для драматизму релігійних почувань гарячого серця хоч би й геніяльної, а все ж людини і не святої людини?“

А ось матеріяли, що самі засвідчують про релігійність Шевченка. Дня 25. лютого 1848 р. він писав із Орської кріпости до княжни Варвари Репніної так:

„Нехай осінить Вас благодать Божа; пишійте мені так часто, як

тільки час Вам дозволяє. Молитва та Ваші щирі листи найбільше допоможуть мені нести хрест мій. Євангелію маю, а книжки, що я просив Вас, пришліть і буде це для мене, хоч і мала, та все таки розвага“.

Очевидно так не писав би поет-атеїст. Дня 7. березня 1850 р. писав Шевченко в Оренбургу до кн. Варвари:

„Новий Завіт я читав з благовільним трепетом. Через оце читання зродилась у мене думка описати серце матері за життям Пречистої Діви, Матері Спасителя. І друга: намалювати картину Розп'ятого Її Сина. Молю Господа, щоб, хоч колинебудь втілилися в образах мої мрії“.

Дня 28. лютого 1848 р. до кн. Репніної писав:

„Вчора я просидів до ранку й не міг думок зібрати, щоб лист скінчить. Опанувало мене якесь чуття невідоме („прийдіте всі, трудяючіїся і оберемненні і ах упокою ви“). Перед благовістям до Утрени згадав я слова Розп'ятого за нас і неначе ожив: пішов до Утрени й молився так радісно, чисто, як може ніколи досі. Я тепер говію й сьогодні причащався св. Тайн. Хотів би, щоб усе життя мое було таке чисте й прекрасне, як сей день! Якщо маєте перше або друге видання книги Томи Кемпійського „Про наслідування Христа“, Серанського переклад, то пришліть Бога ради“.

Шевченко у своїх творах дуже часто згадує Бога, Ісуса Христа та

Його Матір, Пречисту Діву. Це робив він не тільки у перших своїх творах, але й останньому, писаному перед смертю. В Псалмах же читаємо:

(1) Блаженний муж на лукаву не вступає раду

І не стане на путь злого і з лютим не сяде.

А в законі Господньому серце його й воля

Навчається...

(81) Встань же Боже, суди землю і людей лукавих.

На всім світі Твоя правда, і воля, і слава.

Нам очевидно дуже важно згадати про останні роки поета. У 1860 р. Шевченко підготовляв Буквар, що появился в 1861 р., де читаємо:

„Помоліться Господеві серцем одиноким

І на злих моїх погляну незлим моїм оком.

Господь любить свої люди, любить не оставить,

Дожидає поки правда перед ними стане.

В Букварі вміщено молитви „Отче наш“, „Вірую“ і є ще й такий текст:

„Ісус Христос, Син Божий, святим Духом воплощений од Пречистої Пренепорочної Діви Марії, научав людей беззаконних слову правди і любови, єдиному святому закону. Люди беззаконні не йняли віри Єго святому слову і розп'яли

Писанка — скарб нашої культури

Дня 12. квітня 1970 буде відкрита в Музею Нар. Творчости, що приміщений в Українському Інституті Америки в Нью Йорку,

ВИСТАВКА І КОНКУРС УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ

Три нагороди по 25 дол. отримають учасниці за

1. Найкраще відтворену народню писанку за старовинним зразком,
2. Найкраще виконану новітню писанку, оперту на народніх мотивах,
3. Найкраще виконану писанку власної композиції на основах народнього орнаменту.

Писанки слід надсилати з поданням авторки на адресу:

Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St., New York, N. Y. 10021
МУЗЕЙНИЙ КОМПТЕС СУА

Його на хресті, між розбійниками, як усобника і богохула. Апостоли святії ученики Єго рознесли по всій землі слово правди і любови і Єго святу Молитву“.

Шевченкова критика тодішньої російської церкви не має нічого спільного з негативною поставою до релігії, а тим більше до Бога, зазначає Лука Луців. Шевченко деколи бунтувався, але визнавав Бога і молився до Нього. Бунт і розпука це впрочім елементи, що часто виступають у поетів доби романтизму, а Шевченко ж романтик. Він закидав сучасній йому єрархії російської православної церкви ігнорування людських релігійних потреб.

Проф. Доманицький пише у своїй праці про освічених богословів, що захищали релігійні погляди Т. Шевченка. А в наші часи історик Української Православної Церкви Власовський виступив в обороні Т. Шевченка у своїй статті „Шевченко в релігійному світлі“ (1934-8). Та й знаємо, що в похороні Т. Шевченка з боку українського православ'я виступили о. Лебединцев і о. Мацьків (Канів).

А вже дуже характеристичний був виступ голови греко-католицької церкви Митрополита Андрея Шептицького. Року 1911 сповнилось 50 літ з дня смерті Т. Шевченка. Свідомі українці хотіли відправити по ньому панахиду. Російська влада це заборонила. Наступного року на цьому ґрунті почалися заворушення студентів високіх шкіл. І от 1912 р. до Києва приїхав Митрополит Андрей і в римо-католицькому Соборі відправив панахиду по Шевченкові, виголошуючи при тому історичну проповідь українською мовою. Зокрема він спростував неправдиві твердження про т. зв. блюзнірство („богохульство“) Шевченка. Митрополит сказав, що це були лиш скарги до Бога в тих випадках, коли Шевченко не бачив поліпшення долі свого покривдженого народу, за якого весь час молився і терпів.

Коли в Вашій місцевості немає Відділу США, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

Ольга Рем-Луцик

Софійчин Великдень

(Уривок із недрукованої повісти)

У суботу, в хаті Дрончуків уся обстановка прибирала святковий вигляд. На столі біліла взориста скатертина, на ослонах були простелені чисті верети, постіль накрита багатим гуцульським ліжником, на жердках над постіллю розвісила Софійка знизу писані верети, на них вишивані рушники, а зверху шалінові хустки в різних відмінах червоного й жовтого кольорів і вкінці, ньовий та й мамин святковий одяг. Образи закосичила квітами й пахучим тривким зіллям, а на вікнах устала походом: коровки, коники, овечки, що поліпила з сира під час великого посту, а які символізували „полонинський хід“ і звеличчування весни... Марія Дрончукка внесла з комори все добро, що мала приготувати до свячення, уклала в великому кошілі й закосичувала його барвінком... На столі, біля великодньої паски, в черепа'ній мисці зеленів буйний овес, від якого неслася по хаті свіжість весни. На різьбленому тарелі грали кольорами прекрасні космацькі писанки. А скільки ж їх!... Упродовж посту писала їх Дрончукка по двадцять на день, а при тому ще й коло хатньої роботи поралася.

У Софійки вже все готове, але й час перейшов швидко за роботою. Не чулася коли зробився вечір. Сидить біля вікна, кортить заглянути першу великодню ватру. Саме ця перша має запалати

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
повідомляє, що
КОНКУРС НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ
продовжений до
30. квітня 1970 р.

Запрошуємо до участі в Конкурсі всіх українських мисткинь! Праці прохаємо надсилати до Українського Інституту Америки у Нью Йорку, подаючи прізвище авторки в заліпленій коверті
Ukrainian American Institute
2 East 79th St.
New York, N. Y. 10021

високо, аж — до неба!... „Бо тогди знатиме сонечко, куди йому звертати своє лице, бо ж воно посилає нам світло та й радість, і вогню без него не мав би хрищений нарід“. Сидить Софійка, міркує, „як то в Господа всьо мудро дієси“... Прислонила долонею очі від хатнього світла та й дивиться в темінь... І... враз здригнулася. На небі довгою смугою замерехтіли метеори. Один... другий... „Це душечки злітають до нас у гості, дідо розказували, а дідо — всьо знали, царство їм небесне!... А... може, то й є, це їх душечка, а... он, та... Петрикова?“... Перехрестилася з покорою і схиливши голову на вікно, говорила „Отче наш“.

„Ади, вже горит!“ — скрикнула радісно мати й собі підбігла до вікна. Софійка прокинулася, вхопила киптарину й вибігла на ганок. На верхах далеко від людських садиб палилися вже ватри, що здіймалися високими стовпами й кидали червоні відблиски на людські гражди. На тлі полум'яних заграв мигали постаті, що виглядали дивно й загадково... Це легіні, вірні звичаям своїх прадідів, палили великодні вогні... І здавалось би, що ватра для гуцула — це звичайна річ, він же запалює її при кожній нагоді, вона його щоденний друг, а все ж... яка врочиста ця ватра великодньої ночі... Символіка, що в'яжеться з нею, притягає і захоплює... „Хто близько неї, хто бодай може видіти її — тому буде добре діятися“... — вірять гуцули, — „бо ця ватра „очищує“ гори й нарід хрищений від усякого лихого!“ Мусить горіти аж до Утрені, поки не пролунає: „Христос Воскрес!“ Тоді залишена, сама погасає.

**

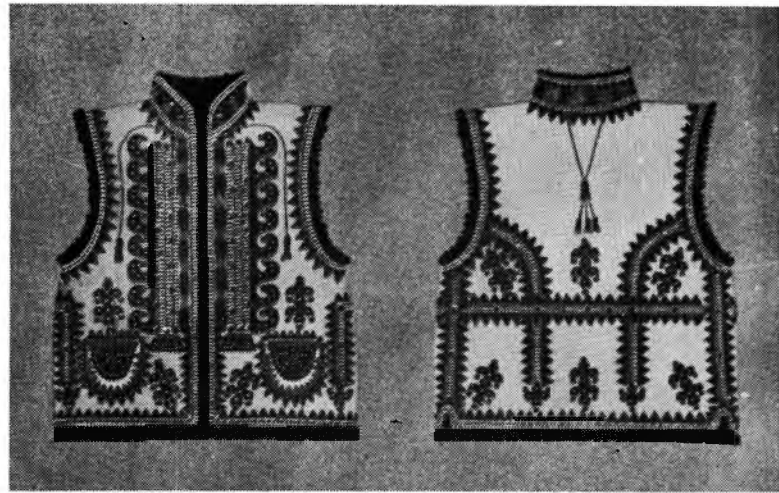
Довжиться Софійці ніч... а спати не годиться, ніхто не спить тієї ночі, хіба старі та малі. Мати вже все полагадила, клячить та й молиться. Світло в хаті погашене, тільки малий каганчик блимає під кошином. Тихо... тихо й сонно... А

Великдень — ось... ось... відхилить двері...

Петро Дрончук щораз виходив читати по зорях, чи далеко ще світанок. А коли вже Великий Віз з'їхав над верхи, Петро заявив урочисто, що вже можна збиратися на Утреню. Постягав з жердки своє святкове „лудіння“ і пішов у комору вдягатися. Софійка й собі кинулася в „вижну“*). Там на ослоні, під дзеркалом чекав на неї пишній одяг, що сама під час пошту пристарала й пошила. Збиралася швидко. Розчесала волосся, розділила „чівку“ кінцем веретена — рівно-рівненько... притулила її долонями до чола, заплела косу червоною упліткою, що була гордістю кожної дівчини й приміряла сорочку, „ци файна“?... А сорочка — писанка!... Аж сє!... Таких вуставок ще ніхто не мав у селі, сама вигадала. Заперезала запаски, що вилискували „суховолодом“, на ноги затигла взористі капчурі та й постолі новенькі, на шию зав'язала багату „згарду“, вже все! — Приглянулася в дзеркалі, була з себе рада. Щічки палали, очі сяяли щастям, на устах грала весела усмішка... Закинула ще киптар, що оце в середу дістала від неня на приновок, зав'язала жовту квітисту хустку, високо, по „космацьки“, аби добре було видно „чівку“... і вже була готова. Виглядала, як справжня верховинська косичка. Не диво, що закосичила Лукинове серце...

Тим часом на дворі світало. На сході вставав ранок. Софійка глипнула туди і... враз її серце сповнило набожна покора. На тлі ранкової заграви помітила вона поstatt, що звернена обличчям до сходу сонця, стояла неповорушно, знявши руки вгору. „Неньо!“... шепнула захоплена і припала до віконної шиби. Стояв, потонувши в покірній молитві за свій рід. Вітер розвівав йому волосся, а перше сяйво сходячого сонця — золотило... Виглядав незвичайно! Мав розмову з Господом і з громовиком, з сонцем, і всякими добрими й темними силами природи... Бо ж він однаково вмів молитися до Бо-

*) Вижна або вижна хата — це світлиця через сіни, де дівчина зберігала своє придане в різьбленій скрині.

Гуцульський киптар із с. Соколівки, пов. Косів
Fur jacket from the Hutsul region in Ukraine

га й до них. Він у своїй ширій простоті вмів так майстерно пов'язати християнський світ, в який беззастережно вірив, із світом надхненням згадками й віруванням минулих віків... „Сонечко — пояснював він не раз Софійці — це лице Боже, що терпить нас грішних на землі. Всі верхи й дебри Божі, і громовик, і всяка нечиста сила, — всьо то Боже!“... І так само щиро вірила в те й Софійка. Сама хотіла молитися от так, як її неньо, „але, — то лише газди знають з Богом та й з громовиком, а ми — челядь“...**)

Нараз виглянуло сонце в повній красі верховинського великоднього ранку. „Тепер сонце неньови відповідає... — міркувала Софійка далі. — Ади, як благословит нашу гражду та й усі людські“... і глипнула на другий берег на гражду між ялицями. А там, якраз сонце сипнуло золотом у Лукинові вікна. Софійка вибігла на ганок. — „Господи, ба ци є в світі краший ранок, як оцей великодний?!“ — говорила з захопленням.

А... по верхах, наче під нашептом чарівника — враз розвіли косиці... І диво... самі вони на царинках в'яжуться в барвисті китиці, а далі, пляями в вінки, що спускаються вниз, до села, ніби — пливають... Це верховинські жителі спішать на Великодню Утреню. Статочні газди навантажені беса-

***) Челядь — челядь на Гуцульщині — це жіноцтво в даній родині.

гами з великоднім добром, жінки на низьких гірських кониках, що вірно й обережно несуть свій тягар.

Іде великодній похід попри Софійчину хату. Зачепив її дедьо Олекса: — „А ти, дівко, не йдеш до церкви?“ — „Та йду, дедю, йду“. — Зажартував син його, Василь: — „Софі! А писанки вже с пописала?“ „Ой, падку, — засміялася весело Софійка — та аби ще до тепер не?“... Живіше беться серце в Софійки на такий вид, зараз і вона включиться в цей врочистий похід і попливе пляями разом з ним, аж у Космач... не чується, як опиниться в церкві.

А там... довкола церкви, пишним вінком, уставилася двома рядами челядь з великодніми кошлями, що ждуть традиційного, врочистого посвячення. По середині рядів залишена доріжка для церковного походу, що супровожатиме священника довкола церкви з плащенницею та хоругвами. Туди покищо бігають малі гуцулята, радіють святом, писанками, приновами. Газди в церкві, але й багато надворі, бо в цей виїнятковий день не стає в церкві місця для всіх. Легіні ще біля воріт. „Пантрують“ дівчат, що йдуть до церкви. Кожний хоче побачити „свою“... А дівчата, — Господи, які ж „гонорові“!... а ще в цей ранок, де — де! Хоча щічки палають румянцем, а серце „чогос“... дуже швидко б'ється, дрібонько ступають, минаючи легінів, та в церкву! А ле-

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Святочний настрій

Коли зустрінеться зима з літом на празник Стрітєння Господнього і тепле соняшне проміння зогріває землю до нового життя — це знак, що надходить весна, коли знову заграють радісні дзвони, сповіщаючи про свято Воскресення Господнього.

І як кожного, так і цього року прийдеться українським матерям підготувати своїх дітей до цього свята, спираючись на звичаї і традиції нашого народу.

Перш за все, почавши від Вербної Неділі, що є за тиждень до Великодня, а яку також звать Шутковою або Квітною, в церквах або біля них святять вербове гілля, а тепер пальмове листя. Слід пояснити дітям, на яку пам'ятку це робимо і повчити їх шанувати цей звичай. В Україні вірили, що освячена верба має чудесну лікувальну силу і тому вважалося гріхом її потоптати ногами. І справді вербова кора має велике значення в науковій медицині й є складником різних ліків наших часів.

В кожній хаті треба створити цей святочний настрій, в який увійшли б наші діти і так підготовані стрічали б це велике свято радості й обнови людського роду. Ця хатня атмосфера з усіма її зовнішніми ознаками, як печення пасок, писання писанок чи малювання крашанок, приготування великоднього кошика, прибраного зеленим барвінком, допоможуть нашим дітям відорватись від щоденного світу, в якому живуть, та перенестися у світ прадідівських, християнських традицій, що так сильно вкорінені в нашому народі та які збагачують його духовість.

А коли настане Велика або Страсна П'ятниця, батьки й діти повинні разом бути учасниками церковних відправ та у стіп зображеного на Плащаниці Христа скласти свої молитви. Такі спільні переживання залишаються на ціле життя.

В цей день під ніякою умовою

не повинна діяти телевізія і цього мають допильнувати батьки.

Великдень — ця неділя має бути найкращою і найсвятішою з усіх у році. Великодній стіл має пишатися традиційними стравами з паскою, свяченим яечком, що ним ділиться батько зі своєю родиною, сповіщаючи, що „Христос Воскрес“. Цей великий день родина повинна провести в крузі своїх найближчих, а діти обов'язково повинні провідати своїх хрещених батьків та обдарувати їх писанкою.

Так підготована повинна зустріти українська родина Воскресення Господне. А нашим матерям, як жрекиням домашнього і національного святого вогнища, бажаємо великої віри у своє призначення виховниці майбутніх поколінь!

Христос Воскрес!

Розмова з мамою

ЩЕ ПРО НАРОДНІЙ СТРІЙ

Довго думав я, чи можна мені забрати слово в цій рубриці, коли я не є мамою чи батьком, а тільки дідом свого малого внука. Але що я зацікавлений вихованням українських дітей, то відважусь забрати слово в такій справі, що вже була порушена на цій сторінці.

Якось будучи на Свят-Миколаївському Вечорі в одній нашій парохіяльній школі, я зауважив дивне явище. Кілька дівчаток-підлітків, що виступили із збірною деклямацією, були зодягнені в народні строї. Не можу сказати, чи вони були стилеві, бо на тому не розуміюся. Але застановило мене те, що їх спіднички були на більш як на долоню повище колін. Наскільки моя пам'ять мені дописує, та я не бачив ніколи такого народнього вбрання в нас. Адже народній стрій є витвором певних звичаїв та уподобань нашого народу і формується впродовж віків. Чи можна достосовувати його до теперішньої моди? **Традиціоналіст**

Ваше питання оправдане й на часі. Народне вбрання є для нас репрезентативним осягом і коли вдягаємо його для виступу, то повинні виявити пошану до його давньої, традицією освяченої форми. Це торкається не тільки дорослих, а в цьому дусі треба представляти його дітям, чи в даному випадку молодим дівчаткам.

Пригадаймо собі народні строї балтійських народів, як їх часто бачимо на фестивалях чи офіційних зустрічах. Там спідниці жіночі сягають до кісток і їх ніколи, навіть до танкових виступів не скорочують. Цим виявляють пошану до свого строю, якого не можна легковажно змінювати.

Дехто скаже Вам, що вимоги сцени допускають певні зміни в лініях народнього строю. Це правда. Але такі зміни може проводити тільки мистецький декоратор, що простудіював український стрій. Та він напевне не буде руководитися законами теперішньої моди, а вимогами руху (якщо це балетна вистава) або кольору, коли цього сценічний ефект вимагає. Така зміна буде оперта на давніх традиціях і не порушить гармонії нашого народнього строю.

Роксоляна

Олена Цегельська: НАПРОВЕСНІ. Казки й оповідання. Ілюстрації Ю. Козака, М. Михалевича, П. Холодного. ОПДЛ, Торонто — Нью Йорк 1969.

Дуже важні перші зустрічі дитини з книжкою. Коли одержання книжечок зв'язане з святочними подіями в родині, тоді й наші діти будуть сприймати книжки, як щось радісне і приемне.

Чепурна зовнішність, кольорові ілюстрації, теж причиняються багато до того, що дівчатка й хлопчики беруть книжечки до рук і нетерпеливо очікують появи нових.

Таким гарним виданням, яке приємно дарувати і читати дітям, є збірка оповідань Олени Цегельської. Призначене для дітей молодшого віку, повинно опинитися в подарунках з нагоди іменин чи закінчення шк. року. **Р. Г.**

Зінаїда Тулуб у моїх спогадах

З великою приємністю прочитала я в листопадовому числі 1969 р. Н. Ж. дві статті, присвячені талановитій письменниці Зінаїді Тулуб. Обидві статті Л. Залеської-Онишкевича та інтерв'ю Л. Б. з Ізидорою Петрівною Борисовою-Косач — дуже цікаві. Вони безперечно мають велику вагу: нагадують про цю талановиту, призабуту в нас жінку і — природньо закликають сучасників Зінаїди Тулуб сказати і своє слово. До таких сучасниць, яких уже залишилось мало, належу й я.

Я не тільки знала, а була досить близько знайома з Зінаїдою Павловною. Я не знаю точно, коли помер її батько, але професором права він не був. Після смерти його залишилася вдова з маленькою донечкою та сином. Долі його я не знаю. Знаю, що на плечі Зінаїди, ще в час навчання в гімназії, ляг тягар утримання родини. Я познайомилась із нею на Вищих Жіночих Курсах у Києві, хоч ми були на різних відділах: я на історичному, а вона на романо-германському. Мушу виправити помилку: ні університет, ні тим більше Виші Жіночі Курси не давали в ті роки, коли вона закінчила студії — звання „кандидата філософічних наук“.

Добре пам'ятаю Зінаїду Павловну з тих часів: худенька, бліда, з хоробливим виразом обличчя і чорними гарними очима якогось не-слов'янського типу (зі статті Л. Залеської-Онишкевич я довідалась, що її мати була французенка). Загальне враження вона робила дівчини, якій дуже важко живеться. Бідно одягнена вона якось вирізнялась серед інших дівчат, хоч на курсах тих часів не прийнято було елегантно одягатися. Та вже в тому часі про неї говорили, як про письменницю чи поетку.

Я знов зустрілася з Зінаїдою Павловною за яких 10 років по закінченні Курсів. Вона тоді захоплювалась мрією написати роман в життя України часів Сагайдачного. Почала ретельно збирати матеріяли з тієї доби і розшуки ці привели її до нашої хати. Мій чоловік, академік М. П. Василенко, був ві-

домий історик та історик українського права. Я не пригадую, хто саме спрямував її до нього. Може той її дядько Олександр Тулуб, що про нього згадує Ізидора Борисова. А можливе й те, що мій чоловік знав її батька. Дав він їй багато книжок і літературних вказівок і спрямував її до Центрального Архіву давніх актів у Києві. Зінаїда Павловна завжди з подякою згадувала його допомогу. Тоді ж вона кілька разів приїздила до нас, коли ми влітку жили в дачному місці Боярці. Тоді вона була мовчазна, наче пригнічена невдачами свого життя.

Тема роману поставила перед нею завдання познайомитися з питаннями політики й побуту татар. Мій чоловік познайомив її з видатним ученим-орієнталістом академіком Агатангелом Юхимовичем Кримським. Він мав у своєму посіданні багатющі татарські й турецькі архіви і Зінаїда Павловна з виключною наполегливістю почала вивчати турецьку й татарську мови. Кримський переконував її кинути роман і вступити до Академії Наук, як його асистент. Вона вагалася, приходила до мого чоловіка по раду. Але не погодилася. В ті часи Академія Наук платила співробітникам надто мізерні гроші, а письменники діставали значно більші гонорарі. На утриманні в Зінаїді були не лиш мати, а ще й тітка, мамина сестра. Я наводжу ці факти, щоб підкреслити рідку рису Зінаїди Павловни — її науковий підхід до белетристичного твору. Якщо читач зверне увагу — в її „Людоловах“ дуже докладно з глибоким знанням предмету подано сторінки побуту українців і татар із 17 ст. В цьому відношенні „Людолови“ стоять на межі літературного твору і науково-популярної історичної праці.

Роман „Людолови“ зазнав невдачі. Не одержала вона ні гонорару, ні можливості надрукувати його. Але хтось із тієї комісії, що розглядала роман, порадив їй переробити його на сценарій. Почалась нова тяжка праця. Треба було пізнати умовини фільму, шукати

УКРАЇНЬСЬКА ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ

бореться з труднощами в кожній країні, де живуть наші люди. Вона потребує підтримки. Прохаємо читачок нашого журналу і членок наших Відділів

складати свою пожертву на збіркові листи, що знаходяться в кожному Відділі СУА!

Допоможіть зберегти і скріпити віру серед нашого народу!

дорадників. Кілька років забрало це Зінаїді Павловній і знову невдача!

Після кількарічної перерви ми знов зустрілися з нею. Це був у неї важкий час перерібки роману за партійними вказівками. Я давно не читала „Людоловів“, але пригадую собі, що тоді під час читання мене вражала штучність поодиноких сцен: „білими нитками“ пришиті промови й сентенції дієвих осіб у дусі марксизму. Пригадую розмову козаків десь у stodолі, що „жарили“ згідно з Марксом про соціальні питання.

У 1934 р. сталася зміна. Надруковано „Людоловів“, 1. том. Зінаїда Павловна раптом виросла. Як учорашня Сіндерелла, що бідувала, не знаючи, як проживе завтрашній день, вона стала заможною, незалежною панею, а головне стала в перших рядах письменників і при тому надійних. Мати її вже померла, вона почувала себе вільною від будьяких обов'язків. Тітка, що жила з нею, більш обслуговувала її, ніж вимагала опіки. Зі славою прийшли літературні знайомства та партійні зв'язки. Вона їздила на засідання до Москви, познайомилася з Горьким, що хвалив „Людоловів“. (У мене є сумнів, чи знайомство з ним могло мати місце в часі її молодости). Вона поповнішала, стала гар-

нішою ніж за молодих літ, елегантно одягалась.

Наші ролі змінилися. Я вже не могла допомогти їй та вона й не потребувала допомоги. В ті роки я переживала „репресію“, була звільнена з Академії Наук. І Зінаїда Павловна пропонувала мені свою допомогу. Одного разу вона затягнула мене на концерт, де виступали — Купрін, який тільки що повернувся з-заграниці і видатні солісти. До Зінаїди Павловни підходили партійні, яких імена можна було зустріти тільки в газетах.

Разом зі славою прийшло й кохання. Я забула прізвище героя цього роману. Це був письменник і значний партійний. Але нещастя Зінаїди Павловни полягало в тому, що він був одружений і жінка його, здається теж партійна, не давала згоди на розлуку. От це жіноче горе приходила Зінаїда Павловна виплакувати на моєму плечі.

Цей роман із партійним, на мою думку, пояснює ідеологічний напрям Зінаїди Павловни. Вона зі ширим захопленням стала приймати, що наказував Сталін, навіть повірила, що штучного голоду в Україні не було, а тільки „злочинність куркулів“. Навіть почала думати про вступ до партії.

Року 1937 Зінаїду Павловну заарештовано. Катастрофа була така ж несподівана, як щастя, як слава. Я не знаю, чи був її коханий заарештований в її кімнаті, в кожному разі його теж заарештовано й заслано. Київські чутки пояснювали, що „допомога“ його жінка. Про те, що було далі, розповіла Ізидора Петрівна Борисова. Мені здається, що мої слова трохи пояснюють, чому Зінаїда Павловна трималась осторонь гурта в'язнів, про що згадано в інтерв'ю.

Дальше здається мені, що можу відповісти на ще одне питання, що його ставить Ізидора Петрівна: чому О. О. Тулуб був незадоволений творами Зінаїди Павловни, додам і взагалі її ідеологічним настановленням.

Олександр Тулуб був постійним відвідувачем родини Черняхівських; весь гурток, що збирався там, а головне сама Людмила Михайлівна Старицька-Черняхівська були виразно націоналістичних по-

глядів. За поняттями часу перед 1917 р. вони були революціонерами. Там свято шанували пам'ять Симона Петлюри і негативно ставились до комунізму. Здається це може бути поясненням того, чому між дядьком і небогою не було тісного зв'язку.

ПОРАДИ З МОВИ

Про наголошування слів

Наголос в українській мові рухомий, тобто він може бути на будь-якому місці в слові, та ще й змінюється інколи в різних формах того самого слова. Нар., „рука“, але „(бачу) рУку“. Такий він не тільки в нашій літературній мові, а й у різних говорах української мови, за винятком лемківської говірки, в якій він завжди стоїть на передостанньому складі (як у польській мові). А крім того, у тих самих словах, але в різних українських наріччях та говорах наголос буває часто неоднаковий. Наприклад, на Правобережжі кажуть „(ви) несЕте“, а на Лівобережжі та на півдні України кажуть „(ви) несетЕ“. Ще більші розбіжності між наддніпрянськими наголосами та західноукраїнськими. Історично ті й ті правильні, але це має значення тільки для наукових дослідів, а для практичного мововжитку це перешкода, бо різні наголошування порушують національну єдність літературної мови, а тим самим і народу. Якщо взяти, наприклад, назву газети „Свобода“ з її західноукраїнським наголосом „СвободА“, то це не є якась неправильність, бо й на Лівобережжі цей наголос є в назві великого села „слободА“, але цей наголос не ввійшов до літературної мови, коли говоримо про „свободу“ як про „волю“ чи „вільність“. А є ж чимало слів, що в них і значення залежить від наголосу. Напр., „оргАн“ (музичний ін-

струмент) і „Орган“ (частина тіла чи друковане видання). Крім того, без знання літературних наголосів не можна читати поезій українських поетів, бо порушення наголосів призводить до порушення віршового розміру. (Нещодавно я чув, як на одному літературному вечорі читали з неправильними наголосами поезію Ліни Костенко, і це зовсім ту поезію поспувало).

Звідси ясно, що всі українці повинні навчитись правильно наголошувати всі слова та їх форми. Для цього треба прислухатись до наголосів у тих українців, які вже засвоїли норми української літературної мови, а також частіше заглядати до словників української мови. Можна для цього користуватися „Українсько-англійським словником“ М. Подвезька, „Правописним словником“ Г. Голоскевича та недавно виданим „Українським правописним словником“ Дм. Нитченка. **В. Ч.**

УКРАЇНСЬКІ ШКОЛИ В БЕЛЬГІЇ

Одну з найкраще поставлених шкіл і курсів українознавства має наша громада в Бельгії. Там діють тепер 22 навчальні станиці, що ними охоплюють 343 осіб дітвори й молоді. Користуються підручниками Марії Дейко, а для старших Відділів спроваджують видання із ЗСА. В останньому часі переробили підручник проф. Я. Славутича на французьку мову, щоб притягнути молодь, яка вже не володіє українською мовою.

Союз Українок Америки підтримує це шкільництво ще від 1963 р. пожертвою 50 дол. місячно. Її складають наші Відділи, а саме — 22 із Шикаго, 28 із Ньюарку, 33 із Клівленду, 63 із Дітройту і 64 із Нью Йорку. Це дає їм велике вдоволення, що завдяки їх підтримці навчається українська молодь у цій країні.

Увага!

Референтки Сусп. Опіки!

Складаючи наші пожертви й висилаючи численні збірки уживаного одягу за океан, сповняємо свій обов'язок супроти української людини в потребі. Але не сміємо забувати про тих численних людей на місцях нашого поселення, що нашої допомоги потребують. Тим більше, що їм потрібно не так матеріальної підтримки, як уваги, доброго слова і сестрині послуги.

Це сповняють уже Бюро Сусп. Опіки в Шикаго, Філадельфії й Ньюарку. А де їх ще немає, повинні творитись Гуртки Добровільної Жіночої Допомоги для тієї цілі.

Марія Химинець
Референтка Сусп. Опіки Гол. Управи

На актуальні теми

Користаймо з нового!

Я прочитала запит, чи статтю Організаційної Референтки в ч. 1, 1970, нашого журналу п. н. „Чи ви приєднували членок?“ і застановилась над її змістом. Не думала я брати участі в дискусії, бо в тому часі не була організаційною референткою та й не маю досвіду в тій справі. Але під впливом тієї статті розпочалась дискусія в нашому Відділі, яка перенеслась на терен Окружної Ради. Я почула думки досвідчених Союзянок із місцевих і замісцевих Відділів.

У міжчасі — через перевибір Управи в нашому Відділі — я стала теж організаційною референткою. Прочитала докладно плян приєднування членства, надісланий із Централі і застановилась над ним. Чому його оспороюють? Чи він за трудний, чи нереальний? Чи може незрозуміло поданий?

Коли я передумала його та ще й переговорила з нашою головою, то причину його малого успіху бачу в тому, що він новий. Він впроваджує зовсім новий підхід до справи приєднування членок, може й у нас незвичний. А ми не любимо переставлятися на якусь нову методи, хоч би й зовсім легку. Волимо давно випробуваний спосіб особистих знайомств, що до тепер був практикований.

А мені здається, що життя йде вперед і впроваджує все нові зміни. Чи справді вистачить нам запрошувати тільки наших знайомих у членки СУА? Тоді обмежимо цей круг до випадкових людей, що з ними ми мали нагоду познайомитись. А можуть бути дуже корисні членки й поза тим кругом. Головне — між тими незорганізованими є дружини й матері, що можуть скористати з життя в гурті. Нам усім залежить на них і на їхніх дітях.

Отже ця форма приєднування членок, що її припоруває згаданий плян — є не тільки новішою, але й вищою від попередньої. Бо вона не лише приєднування на волю нагоди чи випадку, а старається поступати за якимсь пляном.

Є ще більше моментів, що промовляють за згаданим пляном. Та я торк-

нуся тільки одного, що його особливо побоюється моя попередниця в дискусії. Це є факт звернення або відвідин незнайомої жінки чи родини з метою запросин у члени організації.

Я властиво не розумію її побоювання. Адже ходимо по чужих хатах із колядою чи збіркою і це нікого не знеохоче і не лякає. Та можете сказати, що це традиція і що така форма в нас прийнята. А тут є вимога відвідати чужих людей із новою справою. Чому не спробувати цього? Адже всі ми щось знаємо про себе — чи то належимо до тієї самої парохії, чи наші діти ходять до тієї самої школи, чи ми колись десь разом працювали. Тоді дуже легко нав'язати розмову. Наші запросини можуть не мати успіху, але вже засядуть у думці й розворушать байдужість. А це вже перший крок до того, що людина зацікавиться нашою організацією.

Також орг. референтка

ПОЖЕРТВА ДЛЯ МУЗЕЮ

Знов наспіли цінні речі для Музею Нар. Творчости, що приміщений в Укр. Інституті Америки в Нью Йорку. П-ні Тетяна Цимбал із Філядельфії, дружина відомого мистця, подарувала речі із своєї багатой збірки. Це є — 2 вишивані чоловічі сорочки з Тернопільщини, одна чоловіча вишивана сорочка з Гуцульщини, дві жіночі сорочки і 4 перемітки (нафрами) з с. Грсинці, пов. Хотин, одна підтичка, одна корсетка, 4 ткани й 1 вишиваний рушник із Полісся, одна скатерка з Полісся, друга з Волині, 2 рушники з Полтавщини, 5 хусток, 2 кусники плахти, кілька різних узорів, низка коралів, 3 писанки.

Цей дарунок незвичайно збагатив нашу збірку. Щира дяка за те!

УКРАЇНЦІ У БОСНІЇ, ЮГОСЛАВІЯ

важко потерпіли від землетрусу
Допоможіть їм відбудувати своє життя!

Будова української школи, гуртожитку і мешкальних приміщень вимагає поважних фондів!

Складайте свої пожертви на збіркові листи ЗАУДКомітету, які ми вислали до Відділів СУА.

Селянська родина з Бачки в Югославії
Peasant family from the Ukrainian settlement in Yugoslavia

Перо Союзянки

82 Відділові СУА в альбом

З нагоди товариських зустрічей чи ювілеїв наші Союзянки не раз виголошують дотепні побажання чи монологи. Подаємо одну з новіших спроб.

Наче метеором пролетіло п'ять літ від заснування нашого Відділу! Здається так недавно його хрестили, а тут уже й ювілей став. Правда, не діамантовий це ювілей, ані золотий, навіть до срібного йому далеко. Назвати б його „міні-міні“ ювілеєм!

Пам'ятаю той важний день його народження. В неділю й Служби Божої уважно не вислухала, бо все розглядала наших пань, що напевне масово зійдуть на долину до залі на ці перші збори. На жаль, так не сталося. Зійшлося нас тільки одинадцять. Здавалось, що новонароджене треба буде дати до інкубатора, таке було маленьке. Та хоч невеличке, але сильне виявилось та надзвичайне. Вже не 11, але 40 членок має. Популярність 82 Відділу зростає з кожним роком. І Централя нас за приклад ставить, і до Управи Окружної Ради аж 4 членки ввійшло цього року.

Ми не тільки стали членками Відділу, але справжніми подругами, що разом співпрацюють і себе розуміють. Різниця думок скоро вигладжуємо, бо добро організації, а не особиста амбіція нам лежить на серці.

Наш Відділ не можна зачислити до „молодечого“ ні до „старшого“ покоління — головне, що всі себе резуміють. „Молодші“ так відносяться до „старших“, якби ми всі були молодими. Кличемо себе по імені і не вживаємо титулів. А це нас ще більше з'єднує. Навіть ті членки, що переселилися в кращі, безпечніші дільниці, всі нас не покидають і піддержують із нами зв'язок. А вже в нещасті, то кожна переконалася, що вона не сама, що всі членки її приятельки, що щиро спішать із допомогою та із співчуттям.

І громадських потреб ми не занедаємо. Всякими способами стараємося наповнити нашу касу, щоб зараз же її вичерпати на різні корисні цілі. Як тільки наша неструджена голова

зарядить продаж печива, щоб збільшити надщерблену касу, всі відразу беруться до роботи. Радо печуть, а ще радше самі спечене купують. Забувають при тім і про свою фігуру, хіба ж каса Відділу не важніша від „лінії“?

Як добре сталося, що наш Відділ підріс, відбув уже „садочок“ і вступає до справжньої школи! За цих 5 років і наше родинне життя змінилося. Ось послушайте! Ми знали і вірили, що наші чоловіки люблять нас звичайною, спокійною, вірною подружньою любов'ю. А тепер, як членки 82 Відділу СУА, ми переконалися, що це не є звичайна любов! Вони запалали до нас якоюсь несамовитою, вулканічною, палкою любов'ю, що нас аж страх огортає. Перед тим не запримічували нашої присутності вдома, але тепер, коли підемо на дві години на засідання, то цей час їм роком довжиться. Вони чуються самотні, опущені, неспокійні за нас! А як повернемося додому — то одні нас вітають дуже голосно й бурхливо, інші дуже тихенько, себто зовсім не відзиваються. Мій чоловік належить до тих других. Не дуже це мені подобається, але як подумаю, що це з великої любови, то відразу заспокоююся.

Не все залишаються вони в хаті. Чи не привозять своїх жіночок автами на засідання, та чи не приїжджають по свій „скарб“ по сходинах, не раз чекають довго-довго... Мій чоловік не має авта. Чоловік Ірини бере й мене до свого авта, підвозить під саму хату і рятує мою торбинку, а при ній і мене від напасті. Задля цих прогулянок варто належати до Союзу Українок.

Тож усім паням нашої околиці, що ще до нас не належать, раджу негайно вступити в наші ряди. А ще зможете записатися до нашого знаменитого хору і тут виявити свої співочі здібності! **Олена Лиско**

При зміні адреси не забудьте подати коду Вашої околиці (zip-код). Це конечне для висилки журналу.

ВИСТАВКА НАР. МИСТЕЦТВА В НЮАРКУ

Окр. Рада СУА в Ньюарку під проводом п-ні Дори Рак підготувала виставку нар. мистецтва у міському Музею. Це рідкісна нагода показати скарби нашого нар. мистецтва в музейному оформленні й оточенні. Тому підбір експонатів був дуже дбайливий із заподанням метрики кожної речі. Вистовлено 5 справжніх народніх строїв із різних околиць України. Виставка триватиме вродовж цілого березня ц. р.

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР

90 Відділ СУА ім. Олени Степанів у Філядельфії вже четвертий рік провадить ляльковий театр для дітей. Теперішньою їх сценічною виставою є „Червона шапочка“, текст Леоніда Полтави, музика Безкоровайного. Декорації виконала п-ні Олександра Терлецька, членка Відділу. Комітет Театру очолює п-ні Дарія Шуст. У минулому році театр мав 5 виступів у Філядельфії й околиці.

Тепер Комітет Лялькового Театру підготовляє нову сценічну картину про астронавтів пера Зенона Чайковського.

СОФІЙЧИН ВЕЛИКДЕНЬ

(Докінчення зі ст. 6)

Гіні лише головами похитують: — „Мой... брате“. Але коли вже починається Утрень, втихають розмови, кожний з набожністю стежить за співами і бере живу участь у них. А як понесеться перший світлий тропар „— Христос Воскрес!“... і по кількадемній мовчанці обізвуться дзвони і їхній гомін почують верхи, тоді — десь з об'лаків наче, глибоко — звучно й могутньо залунають трембіти... І здається, не люди грають, а самі Архангели вістують радість Воскресення Господнього! А народ, наче — не священникові, а їм відповідає: „Воістинну Воскрес!“ Очі всіх звертаються в цей мент там... на верхи, а хто в церкві, біжить думкою туди. А голос трембіт пронизує всі недоступні закутини верхів, голосить перемогу над злом і лучить увесь народ в одну цілість.

Хто пережив такий верховинський Великдень, той ніколи не зможе його забути!...

Нариси з негостинної землі

Врешті появилася книжка. Невелика, чепурно видана, з ніжним написом і малюнком на обгортці. Аж не віриться, що таку тему, як Казахстан можна так потрактувати. Але видно, що можна. Бо це не звичайний собі репортаж чи опис подорожі, ані навіть не документальна повість. Це — книжка одного життя.

Чи може не забагато сказано? Адже там є опис однієї — правда жахливої — мандрівки, є кілька пригод із тієї дійсності, є низка осіб із того світу і — настрої якоїсь приреченості, що лежить над жертвами того заслання. Чому це мало б охоплювати ціле життя?

Від того починаємо нашу розмову з авторкою Ульяною Любович. Подивляємо, як чітко й виразно схоплені події 30-літньої давнини. Особисті переживання можуть у пам'яті закарбуватись. Але постаті з оточення, явища природи, враження від чужих людей — це все припадає порохом часу. А воно тут напричуд живе.

— Бачите, каже пані Ульяна, — моя подорож до Казахстану була примусова та ще і в умовах заслання 1940 року. Це й пояснює багато дечого. Гострота переживань, боротьба за прожиток, недовір'я до чужого оточення, переборювання труднощів, що по-

стійно виринали, суворий клімат — це та атмосфера, в якій довелося там перебувати довгі роки. А воно безумовно сильніше закарбовується в пам'яті, як звичні події щоденного побуту.

Так воно є. Роки, проведені в постійній небезпеці, треба рахувати двічі або тричі. Вони кидають свою тінь на інший час, не раз на все життя.

— Беріть ще до уваги, що я була не сама, додає пані Ульяна. —

Т. Шевченко: Казашка Катя, олія 1848
T. Shevchenko: Kazakh girl, oil, 1848

Зо мною була наша мати. Це улегшувало мені заслання, але й накладало більшу відповідальність. Треба було дбати про двох і то тим трудніше, коли прийшла важка недуга. Мабуть немає більш розпачливої ситуації, як коли не можете допомогти близькій людині.

Це можна розуміти. Кожен інакше оцінює межові ситуації в житті, але тут накопилось надто багато горя в одному часі і просторі. Та всеж книжка не затінена ним. Це немов щось дорогоцінне своє, що його авторка залишила для себе. А вона хоче обдарувати читача іншими враженнями.

В кожній постаті книжки, навіть найбільш негативній, він знайде промінчик світла. Старий Ах-

мир, зовсім байдужий до горя засланців, всеж любить і дбає про свого внука. Великодня крашанка роз'яснила шпитальні будні хворому, далеко від дому і своїх рідних. Важку роботу мішення гною облегує прив'язання собаки-заблуди. Над могилою мами хилить свої віти самотнє дерево — рідкість у безлісній країні.

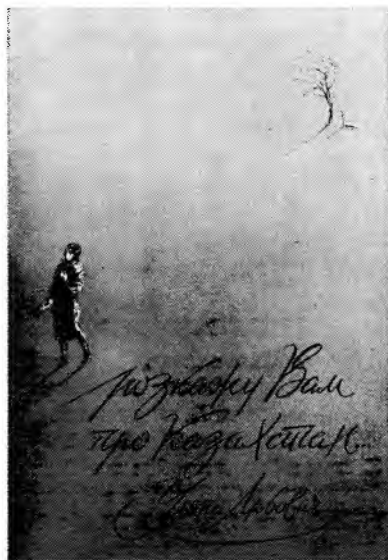
Так, авторка вірить у людину. Є там навіть нарис, що зветься „Людина з великої букви“. І таких людей там є більше, коли назвати Марію з нарису „Любов не одно має ім'я“, Тихона Мойсеєвича і казашку Карис із нарисів тієї ж назви. Це ті постаті, що додавали сили миритися з тією дійсністю.

А тієї сили треба було багато мати. Раз-у-раз приходили нові труднощі й небезпеки. Страх перед тим, що може прийти, був „постійним товаришем“ життя в Казахстані. Про це авторка пише й говорить.

— Так, у тому й полягало напруження наших днів, що вони все приносили щось нового і то звичайно мало радісного. Адже ми були там на найнижчому шаблі суспільної драбини і рахувались майже безправними істотами. З кожної ситуації треба було шукати виходу, кожному опанувати.

І це змагання відбилось у різних нарисах. Читач пізнає, як авторка вчиться орудувати кінями і волами, як долає дорогу серед сніжного простору у страху перед вовками, як роздобуває дорогоцінну пшеницю під носом місцевого прокурора. Це все коштувало неймовірних зусиль волі і є позитивною рисою цієї боротьби за існування.

— Та не думайте, що людина в таких умовах не переживає у-

падку, каже пані Уляна у відповідь на нашу завагу. — Найгрізніше — це безнадія. Коли місячірки, без речення, спрощуються до боротьби за фізичне існування, за заспокоєння щоденних потреб, — перестаємо чогонебудь прагнути, мріяти — все стає бадужим. Те бачите в нарисі про дзеркало. Проходить момент зневіри і вам уже тоді нічого не хочеться. І немає сили, щоб дивнитися з того занепаду. Аж прийде знов якийсь поштовх, не раз якась дрібниця, що додасть охоти до боротьби.

— А що тут було, питаємось. Невже це дзеркало, оте відвічне знаряддя жіночого самопочуття?

— Може й дзеркало, може й ваянки, а головне — психічний струс, що його дав вигляд самої себе.

Та як воно не було б — треба радіти цій спонуці. Без неї ми не мали б цієї книжки про Казахстан, що змальовує переживання засланих у літературній формі. Це вперше цієї мандрівки торкалася рука мистця. І те, що до тепер було подане при помочі опису і факту, тут зажило глибшим життям.

При цьому треба пам'ятати, що тисячі й тисячі наших людей перейшли це. Вже більш як сто літ прямують вони туди чи то йдучи добровільно на поселення, чи вивезені на заслання. Ця далека негостинна земля скроплена їх потом і кров'ю, встелена їх могилами. І в книжці Уляни Любович ми пізнали її. Дорогою ціною оплачено цей досвід.

Л. Бура

НОВІ КНИЖКИ

Дарія Ярославська: Острів Ді-Пі. Роман. Друга частина трилогії „Повінь“. Укр. В-во „Добра Книжка“, Торонто, 1969. Ст. 320.

Друга книжка трилогії перевершила сподівання тих, що прочитали першу. У ній розгорнулись життєві шляхи кількох осіб, зарисувались нові люди і ситуації. Та найбільш цінне в ній — це оті міркування й риси, що характеризують цілу велику групу людей на переломі їх життєвого й національного шляху. Велика мандрівка, риск, непевність, ситуації викликають у неї несподівані прями-

мування й розкривають інстинкти. Це все авторка змалювала з великим хистом.

Володимир Куліш: Пацани. Півість про безпритульних. В-во Гомін України. Мюнхен 1967. Обкладинка В. Ласовського. Ст. 320.

Тема безпритульних дітей, що їх породила велика російська революція, у першу чергу цікавила соціологів і педагогів. Та пригоди життя у країні соціалізму, получене з голодом і холодом, могло стати й літературною темою. Це зміло використав автор, змальовуючи таку молодечу мандрівку трьох побратимів і собаки. Вся жорстокість і безнадійність безпритульного існування приперчена гумором і насичена бунтом проти існуючого суспільного ладу.

Микола Понеділок: Зорепад. Оповідання. В-во Гомін України, Торонто, 1969. Обгортка й ілюстрації Галини Мазепи. Ст. 472.

В цих оповіданнях розгортаються переживання дитячих душ і скорбота старости людської. З ніжністю й увагою змальовує автор ці думки й пригоди. Побут нашого села, його болі й радощі оживають перед нами. Ілюстрації Галини Мазепи — це немов відблиск тих днів, що їх пережили постаті „Зорепаду“. Наймення книжки дуже влучне, бо є щось від тихого саява зір у її настрої.

Л. Б.

Новинки з Централі

Дня 28. грудня 1969 відбувся Окружний З'їзд СВА у Шикаго, що перевибрав головою п-ні Любославу Шандру. Дня 1. лютого 1970 скликано Окружний З'їзд у Дітроїті, де вибрано головою п-ні Ярославу Сену, а 8. лютого 1970 відбувся Окружний З'їзд у Філядельфії, де головою перевибрано п-ні Наталію Лопатинську. Цей останній З'їзд був получений із панелем молодечих Відділів, яким проводила п-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів Гол. Управи.

Дня 28. січня відбулась спільна нарада ЗУАДКомітету і Коорд. Ради Сусп. Служби у Філядельфії для устійнення акції допомоги українцям у Боснії, Югославія. Від Союзу Українок Америки взяли

участь п-ні Стефанія Пушкар, голова (вона ж голова Коорд. Ради Сусп. Служби) і п-ні Марія Химінець, референтка сусп. опіки Гол. Управи. Прибула також п-ні Ніна Карпинич, референтка сусп. опіки Окр. Ради СВА.

Дня 13. лютого п-ні Анастасія Вокер, містогорова Гол. Управи, розпочала свою **об'їзду двомовних Відділів** на Сході Америки. Того дня вона відвідала 53 і 72 Відділи СВА у Нью Йорку, а 15. лютого репрезентувала Централю СВА на Хрестинах 32 Відділу СВА у Ньюарку. Дня 14. лютого вона відбула нараду у Окр. Радою СВА у Нью Йорку, а 16. лютого відвідала 52 Відділ СВА у Філядельфії.

Дня 13. лютого 1970 р. п-ні Анастасія Вокер, містогорова Гол. Управи, відбула в Нью Йорку **нараду з Комісією Зв'язків** під проводом п-ні Марії Душник, референтки зв'язків Гол. Управи. В часі наради обговорено завдання референтури та й співучасть двомовних Відділів у виконанні тих завдань.

Дня 15. лютого 1970 р. Комітет Музею Нар. Творчості у Нью Йорку влаштував виставку картин Галини Мазепи. Відкриття виставки довершила п-ні Л. Бурачинська, містогорова. Дня 1. березня Окр. Рада СВА у Ньюарку влаштувала виставку нар. мистецтва у місцевому Музею, яку відкрила голова Централі.

КАРТОТЕКА ЧЛЕНСТВА

Деякі Відділи СВА вже почали запроваджувати в себе картотеку членів. Це виявилось дуже вигідним, особливо у великих Відділах. На картотеці можна вмістити різні дати, що торкаються членки, як її телефон, дату народження, родинний стан, а також суму її вкладок.

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

Як уже було подано, Округа Філядельфії виповнила звітні листки найскорше, бо вже 8. лютого звітувала на підставі того на Окр. З'їзді.

З інших Округ наспіли звітні листки найперше від 46 Відділу в Рочестері, 69 Відділу в Лорейні і 76 Відділу у Воррені. Чекаємо дальших.

Вісті з Централі

Березень і квітень — це місяці суспільної опіки в нашій організації. В тому часі стараємось провести якусь допомогову акцію чи присвятити увагу українській людині з потреби. А в цьому році поставлені особливі вимоги до нашої суспільної опіки. Ще не закінчилася збірка на Фонд Наглої Потребі, коли ми почали збирати на Українську Церкву в Потребі і провести збірку для потерпілих від землетрусу в Югославії. Хоч це вимагає великих зусиль, проте віримо, що наше членство зуміє в'язатись із тих завдань.

У цьому році відзначаємо 40-ліття з дня смерті Олени Пчілки. Ця велика громадська діячка, письменниця й журналістка, була матір'ю Лесі Українки. Не маємо багато даних про її творчість, бо большевицька влада донедавна зовсім промовчувала її постать. Тому розсилаємо доповідь, яку ще давніше зладила для нас покійна вже письменниця Людмила Івченко і прохаємо присвятити святочні сходи пам'яті цієї великої українки.

Дня 24. січня 1970 заснувався у Гартфордї, Конн. новий молодечий Відділ СУА з пор. числом 106. До Відділу вступило 18 молодих жінок з місцевої громади. Вітаємо нову голову Відділу п-ні Роксолянну Гарасимів і бажаємо їй та всім членкам Управи успіху у дальшій праці!

Будівельний Комітет СУА, що є власником площі у Ворренї, Миш. біля Дітройту, приступив до здійснення заходів коло будови Захисту для Старших. Голова Комітету п-ні Анастасія Вокер, містоголова Централі, провела вступні переговори в Управі міста, щоб одержати дозвіл на будову і підставу для отримання федеральної позички.

Відділи, що отримали формуляр для податкових зізнань, повинні вповнити їх і вислати до Податкового Уряду у Філядельфії до 15. травня 1970 р.

НАШЕ ЖИТТЯ — БЕРЕЗЕНЬ, 1970

Вітаємо!

Черговою Окружною Радою, що подала нам список своїх новоприєднаних членок — це Окружна Рада СУА в Нью Йорку. Ще не всі Відділи відгукнулись на наш запит. Та спізнені зголошення зможемо шойно восени помістити. А тепер вітаємо нових членок у нашій організованій сім'ї:

1 ВІДДІЛ СУА, НЬО ЙОРК:

Павлина Васюта
Наталія Гаврилук
Марія Ловер
Наталія Пилипенко
Розалія Покорчак

21 ВІДДІЛ СУА, БРУКЛІН:

Параскева Косандяк
Пелагія Матичак
Ольга Подусовська
Анастасія Теребецька
Текля Хома

53 ВІДДІЛ СУА, АСТОРІЯ:

Софія Костальянич
Лена Мікітіч

64 ВІДДІЛ СУА, НЬО ЙОРК:

Дарія Витанович
Олена Гентиш

Стефанія Крушельницька
Антоніна Лопатинська
Ольга Лукашевська
Анна Никифоряк
Софія Онуферко
Софія Салдан
Євгенія Сітницька
Уляна Старосольська
Ольга Шонк

82 ВІДДІЛ СУА, БРОНКС:

Анна Кореновська
Ольга Лонкевич

89 ВІДДІЛ СУА, КЕРГОНКСОН:

ЄВА Гнатів
Агнеса Хоманчук
Ольга Яримович

ЕКЗЕКУСИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Олени Маруненко, б. голови Відділу СУА в Бетлегемі, складаємо 5 дол. на передплату журналу для бабусі

Управа 91 Відділу СУА
ім. Олени Кисілевської
в Бетлегемі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжну могилу покійної Олени Змрочок-Кутової, нашої дорогої товаришки з гімназії Рідної Школи в Тернополі, складаємо 35 дол. на потерпілих від землетрусу в Югославії і 7 дол. на Заупокійну Службу Божу там же.

Володимира Брикович
Теодосія Брикович
Мирослава Кондра
Ірина Копач
Олена Кульчицька
Ольга Середа
Олена Шиприкевич

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Хрептовської складаємо 5 дол. на Фонд Мати й Дитина

Анізія й Іван Струці
Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Стефанії Тихої, що померла у Франції, складаю 5 дол. на прес. фонд Нашого Життя

Ярослава Хархаліс
Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ у річницю смерті моєї мами бл. п. Анни Кошіль складаю 5 дол. на Фонд Мати й Дитина

Вікторія Ларсон
членка 36 Відділу СУА
в Шикаго

П'ЯТИЛІТТЯ 86 ВІДДІЛУ СУА

86 Відділ СУА ім. Олени Теліги в Ньюарку відзначив своє 5-ліття, видаючи інформаційну брошуру про свій пройдений шлях. На її зміст зложилися — слово голови п-ні М. Полянської, хроніка Відділу пера п-ні А. Тарнавської, перегляд праці за минулий рік пера п-ні О. Стеранки, плян праці на найближчий час пера п-ні Л. Пенцак. Цей матеріал доповнили списки голів і членок Відділу та світлини з діяльності. Мистецьке оформлення брошури належить п-ні Д. Пономаренко, членці Відділу.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 27. грудня 1969 р. померла наша довголітня членка бл. п. Станислава Захаріїв.

Народилася в Сіняві коло Збаража у 1873 р., де в початках учите-

Бл. п. Станислава Захаріїв

Late Stanyslava Zakhariyiv, member of Branch 66 UNWLA

лювала. Там вийшла заміж за директора школи Інокентія Захаріїва. З причин політичних переслідувань перенесли обидвоє в Стрийщину, де Станислава Захаріїв продовжувала свою працю вчительки впродовж 35 років. На лежала до різних організацій — Союзу Українок, Рідної Школи, Просвіти і була дуже активною в громадському житті.

Окрім сотень молоді Станислава Захаріїв виховала також своїх трое дітей. Син Ярослав поклав своє молоде життя за волю України, а дві дочки — д-р Олена Томоруг і Марія Рудницька були з нею до останніх днів її життя. Залишила у глибокому смутку обидні доні, внучку Мирославу Томоруг-Знаєнко і правнучку Зіну.

Прощаємо Тебе, дорога Союзяно, з великим жалем! Спи спокійно тихим сном, нехай чужа земля, яку Ти собі вибрала, буде Тобі легкою!

Секретарка

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

З жалем повідомляємо все членство СУА, що 4. жовтня 1969 р. відійшла ненадійно у вічність наша довголітня членка і членка У-

Для нашого журналу

Хоч проминули ювілейні дні нашого журналу, проте справа його поширення завжди актуальна. Наше Життя повинно увійти в кожну українську родину і стати приятелем і дорадником кожної української жінки.

Про те пам'ятають членки Управ Відділів і наші прихильниці. В останньому часі придбали вони ряд передплатниць, за що ми їм дуже вдячні. Пригадуємо давню нашу засаду: хто придбає 5 передплатниць, дістає одну передплату даром або книжок нашого видання вартости 5 дол.

Придбали передплатниць в останньому часі:

Анна Гіна, Нью Гейвен	1	Іванна Мартинець, Рочестер (47 В.)	1
Дарія Горна, Лондон	1	Галина Магмет, Елизабет (45 В.)	1
Ірина Гординська, Батл	1	Анна Пекельна, Торонто	1
Юлія Іжак, Гемонд	6	Катерина Пелешок, Нью Йорк (1 В.)	1
Анастасія Королишин, Дітройт (23 Відд.)	1	Галина Паньків, Шикаго	1
Олександра Кіршак, Бронкс	1	Людмила Сердюк, Черче (11 В.)	1
Доля Кушнір, Вотервілт (99 В.)	2	Анна Столяр, Клівленд	1
Марія Корчева, Бетлегем (91 В.)	1	Віра Смаль-Стоцька, Клівленд	1
Ольга Кузів, Ваєндот	1	Марія Сенейко, Філядельфія (20 Відд.)	1
Євгенія Кекіш, Нью Йорк	1	Марія Турко, Ровей (28 В.)	1
Олена Лиско, Бронкс (82 В.)	1	Ольга Томків, Торонто	1
Анна Макух, Бофало (49 В.)	1	Дарія Цапар, Дороти	1
Марія Максимець, Торонто	1	Анна Чорній, Балтимор (59 В.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

прави бл. п. Альбіна Кошак, проживши 76 років.

Полишила у смутку чоловіка Миколу, дві дочки Оксану і Надію,

Бл. п. Альбіна Кошак

Late Albina Koshak, member of Branch 66 UNWLA

зятів і внуків. Нехай земля Вашингтона буде їй легкою!

Управа 66 Відділу СУА
ім. Олени Кисілевської

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 2. грудня 1969 р. померла наша членка бл. п. **Марія Потучко**. Народжена в містечку Джезуп, Па. у 1904 р. (околиця копалень вугілля), як дочка покійних уже Григорія і Єви Лисик. Приїхала до країнв Дудів і Сивуляків у Філядельфію пошукати праці, бо була однією зі старших дітей у родині. Скоро з'єднала собі всіх, бо була привітна й лагідна. У 1924 р. одружилась із Іваном Потучком, а в 1929 р. вступила до 41 Відділу СУА. Пізніше стала членкою 42 Відділу СУА

Полишила у смутку чоловіка Івана, сестер Ольгу Маркевич, Юлію Енгер, Євгенію Дендарович, Анну Гайову й Емілію Гайдучко, їхніх дітей і дальшу родину. Щирий жаль за нею відчули членки обох Відділів СУА, де вона колись працювала. Членки 42 Відділу СУА віддали їй останню прислугу, беручи участь у панахиді і похороні. Від Відділу попрощала її над домовиною п-ні Анна Сивуляк, секретарка.

Спочивай із Богом, дорога наша сестро! У нашій пам'яті зостанешся вічно!

Управа 42 Відділу СУА
„Дочки України“

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БД

Редагує Виховна Референтура СУА

Дисципліна в Світличці

Дисципліна — збір правил для вдержання ладу — правопорядок у вихованні має дуже важне значення. Без дисципліни немає виховання.

Вже від наймолодших днів життя слід дитину привчати до певних правил життя. В тому розумінні порядок є основним елементом належно веденої Світлички. Дитяча Світличка виховує повноцілу людину, людину, що буде вміти пошанувати другого, для другого жити, другому помагати. Світличка усунує дитину, та рівночасно вчить її найти місце і вартість себе самої у спільноті, в якій живе. Щоб виплекати почуття себевагости і потреби для других, то виховання мусять бути оперте на порядку — дисципліні.

Малі діточки мусять відчути авторитет учительки й себе йому підпорядкувати. Вчительці, що любить діти, та розуміє душу дитини, виплекати авторитет і послух у дітей навіть дуже живих, не є трудно. Діти з самої природи люблять лад і гармонію. Цікаві заняття у Світличці, що чергуються з відпочинком, чи переривані співом і маршем, тримають дитину заінтересовану цілий час і вона мимо своєї волі вчиться слухати, робити те, що їй кажуть, бо те все її інтересує і вона ціла є тим зайнята. Вона добровільно і з приємністю виконує все, що їй кажуть, виробляє в собі почуття порядку, приготується до життя — до уміння мовчати, коли належить слухати, а говорити, коли її питають.

До вдержання ладу в Світличці дуже помічним є спів. Співаючи діти маршують до умивальні, до сніданку, співаючи переходять з одного заняття у друге, співаючи доповняють казочку, що її розповідає учителька, співом починають і кінчають день у Світличці.

Є діти живі і спокійні. Та тут знання душі дитини, та любов до дітей, що заставила садівничку вчителькою бути — дає розв'язку

як спокійних розохотити, а живих заставити спокійними бути. Цікаві заняття, часте їх переплітання, спокійне і природне трактування дітей, невимущена атмосфера співжиття, виробляє у дитини почуття себевагости, пошанування себе через співжиття з другими.

Олена Климишин

Куток учительки

Продовжуємо цей poradnik, призначений для провду наших Світличок. Прохаємо надсилати питання з дієї ділянки.

Питання: Мати завважила, що заняття у Світличці (ті самі) часто доводять до пів години. Чи це не томить дітей? Як довго, чи радше, як часто повинні змінюватися заняття?

Відповідь: Півгодинні, одні й ті самі заняття втомлять навіть і старшу людину, не то трилітню дитину.

Зайняття з дітьми мусять мінятися що кілька хвилин. Вчимо віршика, два-три рази повторимо, тоді маршуємо з пісню, пізніше сядемо, щоб учитися навої пісеньки, пізніше заводимо якусь рухову гру, після гри, для відпочинку, повертаємось знову до першого віршика, пізніше перемінюємося в якихось тварин і наслідуємо їхні звуки й рухи, пізніше знову маршуємо, співаємо, відпочиваємо й слухаємо казочки, повторяємо віршик і т. д., і т. д., аж до підвечірку.

Зміни мусять бути часті й різноманітні, бо діти не можуть на довго концентруватися при одному занятті. Воно скоро томляться й перестають цікавитись. Не треба денервуватися тим, що діти не пам'ятають віршика, чи пісні за першим разом. Часами під час двох або трьох суботніх занять нікого не чути тільки вчительку, яка повторяє вірші й пісні на перемену. Аж четвертої суботи раптом, як при дотику чародійної палички, учителька тільки починає, а діти вже продовжують і кінчать. Самі дикуємося, як це сталося, але дитяча пам'ять потребує повторного закріп-

лення почутого матеріалу, щоб опісля його виявити й задемонструвати своє знання.

Одиноке, що потребує довшого часу, то виконання якоїсь ручної роботи, яке повинно тривати 10 до 15 хвилин. Звичайно, що матеріал мусять бути приготований наперед, щоб не продовжувати часу, а в часі роботи, дозволяти дітям на всі свободні рухи, „конечні дискусії“, підспівування, вигуки радості тощо. Це все дітям уприємное працю.

А. Смеречинська

МІЖОКРУЖНА ВИХОВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ДІТРОЙТІ

Дня 21. лютого ц. р. відбулася в Дітройті Конференція Округ Дітройт і Шикаго. Програма її складалася з двох частин — першої, присвяченої дошкільному вихованню, і другої — підліткам.

У доповідях 1-ої частини на тему „Дитячі Світлички СУА“ (п-ні Олена Климишин), „Осередок Дошкілья в ЗСА“ (п-ні Ірина Пеленська-Пасіка) і „Методичні засоби і роля іграшки в Світличці“ (п-ні Ірина Тарнавська) дано перегляд дошкільної праці, що її проводить наша організація. Цю частину доповнило висвітлення прозірок із праці Світлички 76 Відділу СУА у виконанні п-ні Мирослави Бараник, голови.

Другу частину Конференції виповнила дискусійна лава. Її провадила д-р Валентина Савчук, членка Управи 63 Відділу СУА з Дітройту. Головною темою панелю було „Підлітки — сучасна проблема батьків і громади“, а панелістками — шп. Олена Лісківська, Дітройт, Дарія Маркусь, Шикаго, Іванна Кучер, Дітройт. Впровадження до панелю провела п-ні Рома Дигдало, вих. референтка Округної Ради СУА.

Обидві частини були закінчені дискусією. Висновки з доповідей і дискусії були ухвалені, як постанови Конвенції. Їх подамо в черговому числі.

Замовляйте складанку

„УКРАЇНЬСКА ХАТА“

„ГАГЛІКИ“

по 2.00 дол.

OSVITA, 947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Три громадській роботі

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Голос молоді

Під час З'їзду Окружної Ради СУА у Філядельфії 8. лютого ц. р. нас чекала приємна несподіванка. Референтка мол. Відділів Централі, невтомна і завжди повна свіжих ідей п-ні Наталія Даниленко підготувала виступ трьох членок молодечих Відділів. Дві з них, пп. Х. Сенік і В. Андрейчик написали доповіді, а п-ні Камілля Смороцька розповідала й ілюструвала прозірками свій недавно заснований Відділ ч. 18 у Пассейку. П-ні Н. Даниленко зауважила, що метою цих виступів є познайомити наше членство з поглядами і вимогами наших молодих Союзнок. Вона підкреслила, що Окружні Ради мусять шукати й знаходити шляхи, як заохотити молодих жінок до праці.

Замість відсутної п-ні Х. Сенік її доповідь прочитала п-ні З. Черник (обидві членки 90 Відділу), в якій порушила такі важливі питання:

1. Чи задовольняє вас праця СУА?
2. Що ви хотіли б змінити в ній?
3. Як поліпшити працю між Відділами і збільшити ефективність праці взагалі?

Становище п-ні Х. Сенік таке:

СУА провадить велику й різноманітну працю. Організація охоплює всі ділянки, необхідні для розвитку нашої української громади, але теперішній поступ у науці й техніці зобов'язує і нас жінок більше інформувати наше членство про важливі світові події. Здійснювати це при допомозі доповідей і панелів та через журнал Н. Ж. Щоб заохотити молодих жінок передплачувати і писати до журналу, запровадити в ньому окрему сторінку молодечих Відділів. Створити при Відділах Комісії планування праці. Поширити працю зв'язків з америк. жіночими організаціями. Перекладати українські п'єски на англ. мову для лялькового театру 90 Відділу і з ними виступати в амер. дитячих садках.

П-ні В. Андрейчик, членка 98 Відділу у Філядельфії, порушила такі теми: 1. Пізнаймо себе. 2. Порівняймо різні ментальності. Розвиваючи першу тему, доповідниця широко навіт-лила важливість громадської праці

для людини, як суспільної одиниці. Вона підкреслила, що членки багато користають із неї, вони під впливом інших вартісних одиниць формуються і виробляються, стають ступенем вище в загальному розвитку. Провідниці повинні застосовувати індивідуальний підхід до кожної членки. Доброзичливість допоможе активізувати й зацікавити окремих осіб. Переходячи до другого питання п-ні В. Андрейчик підкреслила, що молодим матерям, які тут вирости, дістали освіту й силою обставин прийняли і полюбили амер. культуру, не легко затриматись при українстві й передати нашу культурну спадщину своїм дітям. Легше протівитись ворогові, що нищить і забороняє. Старшому поколінню було легше це зробити, у них не було двох ментальностей. Але дух спадщини і голос крові наказує молодим матерям зберегти своїх дітей від асиміляції. Часто амер. сусіди, співпрацівники чи інші, питаються чому українці вчать своїх дітей по-українськи? Чи вони незадоволені Америкою? Варто придумати зарання дипломатичну відповідь, яка б не образила запитуючих, наприклад: що дитині легше бути відразу двомовною, отже нема загрози, що вона не навчиться по-англійськи, чуючи цю мову постійно.

П-ні Камілля Смороцька з великим ентузіазмом розповіла нам, що поштовхом до створення їхнього Відділу була світлина, поміщена в газеті „Нью Йорк Таймс“ із 28. квітня 1969. На ній були зображені дві бабусі у хусточках, а під світлиною напис, що це українки біля крамниці низьких цін. Здорова амбіція цих молодих жінок обурилась, що нас висвітлюють, як щось віджите, музейне. Вони прийняли рішення організуватись і гідно репрезентувати свою націю у фактичному світі. На Хрестини свого Відділу вони винаймали модерну залю, одягнулись і зачесались за вимогами останньої моди, запросили амер. гостей, а за кілька днів про існування їхнього Відділу була стаття і світлина в місцевій газеті. Це захопило молодих ентузіасток. Тепер вони з усім своїм молодечим запалом узялись до праці. На прозірках ми

бачили, як то все гарно виглядало. Членка цього Відділу п-ні Чума додала кілька своїх думок, а саме: радилася співпрацювати з іншими організаціями та церквами обох віровизнань. Популяризувати серед американців виставки наших мистців. Організувати курси укр. літератури й історії. Проводити Світлички 2—3 рази на тиждень двома силами.

Присутні дуже тепло прийняли виступи наших молодих Союзнок. Усіх зворушила їхня національна свідомість, а також розуміння, яке велике значення для жінки має наша організація і на яких засадах вона може розвиватись. Пп. Л. Сердюк, С. Пушкар, О. Грабовенська, І. Пеленська-Пасіка, Л. Даниленко, М. Ганіна та багато інших висловили загальне захоплення і велику радість, що нам на зміну приходить така надійна, багато обіцяюча молодь.

Маючи таких членок можна не тільки виконувати намічену працю, а й гори перевертати. Боже помози і нашій молодій зміні виховати своїх дітей так, щоб у них, як вічний вогонь, ніколи не згасали дух спадщини і голос крові!

Марія Ганіна

ДІТРОЙТ, МИШ.

Вшанування княгині Ольги

Дня 30. листопада 1969 р. 5 Відділ СУА постановив влаштувати святочні сходи в честь своєї патронки. Членки гарно прибрали залю і прикрасили образ княгині вишиваними рушниками. Залю заповнило гарне число членок і гостей.

Голова п-ні П. Будзол відкрила сходи молитвою. Пояснила ціль нашого свята і попрощала п-ні Анастасію Біловус до відчитання доповіді. Присутні з зацікавленням її вислухали. Потім п-ні Будзол згадала про Фонд кн. Ольги, створений при Гол. Управі СУА і про Конкурс на ікону цієї нашої святої. На її думку кожен Відділ повинен зложити даток на цю шляхетну ціль. На її внесок 5 Відділ СУА пожертвував 50 дол. на Фонд ім. кн. Ольги.

У другій частині нашого свята п-ні Анастасія Вокер подала звіт із Х-го Конгресу УККА, де вона була делегаткою від Окр. Ради СУА. По вислуханні звіту присутні ставили їй різні запити, на які вона вичерпно відповіла. На кінці п-ні Будзол подякувала всім за участь і на закінчення відспівано національний гимн.

Членки подали до столів каву і со-
лодке і гості ще довго гуторили при
тому.
Софія Голуб

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

Річні Збори 19 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 17. листопада 1969 р.

Збори відкрила молитвою голова
п-ні Стефанія Боднар.

Президія: п-ні Софія Бішко, голова,
п-ні Ольга Лаба, секретарка.

Звіт Управи зложила п-ні Ольга
Олійник, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює
21 членок. Відбув 8 ширших сходин.
Є членом УККА і членом-прихильни-
ком ОПДЛ.

б) Культурно-освітня й імпрезова:
Відділ улаштував Різдваву зустріч
членів із громадянством, Запусти для
членок і їх родин і пікнік на Фонд
Наглої Потреби. Управа співпрацю-
вала в національних святах місцевих
організацій. На запрошення Відділу
д-р Ірина Гребеняк з Олбані виголо-
сила доповідь про пістряка.

в) Сусп. опіка: Референтка відвіду-
вала хворих членок у шпиталах. Уді-
лено грошову допомогу місцевому
садочкові, вплачено даток на листу
Вид. Фонду „Нашим дітям“, зібрано
100 дол. на Фонд Наглої Потреби.

г) Господарська: На всіх імпрезах
Відділу членки підготовляли і пода-
вали вечерю до столів і влаштували
смачний буфет на пікніку.

г) Фінансова: Відділ мав 340 дол.
приходу і 270 дол. розходу.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Оль-
га Лаба поставила внесок на уділення
абсолюторії, що Збори одноголосно
ухвалили.

Нова Управа: п-ні Стефанія Баб'як,
голова, п-ні Стефанія Боднар, заступ-
ниця, п-ні Михайлина Юрчук, секре-
тарка, п-ні Ольга Вересюк, скарбник.
Референтками стали — п-ні Софія
Бішко організаційною, п-ні Ольга Ла-
ба культ.-освітньою, п-ні Домна Сві-
дерська виховною, п-ні Надія Римар
сусп. опіки, п-ні Теодозія Кривулик
господарською.

Контр. Комісія: п-ні Ольга Олійник,
голова, п-ні Лідія Базар, член.

Збори закінчено перекусом, яку
приготували пп. Баб'як і Боднар.

С. Бішко, голова Зборів

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Христос Воскрес!

УПРАВА 5 ВІДДІЛУ СУА ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ

в Дітройті

пересилає святочні бажання Год. Управі СУА і всім членкам СУА
і бажає всім веселих свят.

ПАВЛИНА БУДЗОЛ, голова

ТЕКЛЯ ГРИНЧУК, заступниця

СОФІЯ ГОЛУБ, секретарка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні Збори 23 Відділу СУА

ім. Ольги Басараб

Дата: 4. грудня 1969 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Єв-
докія Кахній, голова.

Президія: п-ні Катерина Хом'як, го-
лова, п-ні Ксеня Палер, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Є.
Кахній, голова, пп. К. Хом'як і А.
Дембіцька, заступниці, п-ні Розалія
Байга, секретарка, п-ні Марія Шва-
люк, заступниця, п-ні Марія Сівак,
фін. секретарка, п-ні Марія Слупець-
ка, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 7
ширших сходин.

б) Культурно-освітня й імпрезова:
Відділ улаштував Свят-Вечір, святоч-
ні сходини в честь Ольги Басараб,
писанкове бінго, День Української
Жінки, пікнік у честь Марусі Бек з
нагоди її кампанії на мейора міста.

в) Сусп. опіка: Відділ наймав Служ-
би Божі за здоров'я і панахиду за
померлих членок.

Контр. Комісія: Іменем її пп. Тетя-
на Новак і Анна Дембіцька поставили
внесок на уділення абсолюторії, що
збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ксеня Палер,
голова, пп. Марія Честух, Катерина
Хом'як і Павлина Батрин, заступниці,
п-ні Катерина Микитюк, рек. секре-
тарка, п-ні Марія Швалюк, заступни-
ця, пп. К. Квасніцька, А. Дембіцька і
М. Швалюк, кор. секретарки, п-ні
Марія Сівак, фін. секретарка, п-ні О-
лена Дворянин, касієрка, п-ні Михай-
лина Том'юк, заступниця, пп. М. Я-
сіньська і К. Квасніцька реф. сусп.
опіки, п-ні Анастасія Королишин,
пресова реф.

Контр. Комісія: пп. Тетяна Новак і
Анна Дембіцька.

Делегатки до Окр. Ради: пп. Пав-
лина Батрин і Тетяна Новак.

Збори закінчено відспіванням пісні
„Де згода в родині“.

Ксеня Палер, голова

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Свят-Вечір 26 Відділу СУА

„Парохіяльну Просфору“, як звать
наш Свят-Вечір отці й парохіяни,
влаштував наш Відділ 4 січня в авди-
торії школи Н. З. На це традиційне свя-
то зійшлися численні гості, які засіли
до святочно прибраних столів, як од-
на велика родина. Шкільні діти під
проводом п-ні Ольги Михалович віді-
грали дуже гарну і зворушливу сцен-
ку „З нами Бог“, за що гості нагоро-
дили їх рясними оплесками. Коли ді-
ти-артисти зі своїми вчительками за-
сіли до столів, то містоголово Відділу
п-ні М. Малинович привітала отців
Василіян, сестер Василянок, пред-
ставників організацій та всіх присут-
ніх гостей. О. Ігумен Лотоцький по-
благословив святочні страви і відмо-
вивши молитву всі разом заколядува-
ли. Вечера почалася просфорою і ку-
тею. Членки Відділу дбали, щоб кож-
ний гість був вдоволений. При кінці
о. Лотоцький подякував п-ні Михало-
вич за гарно виведену сценку, шкіль-
ним дітям за участь у програмі, п-ні
Марії Дидів за приготування смачних
страв, гостям, що так численно зій-
шлися, а 26 Відділові за дбання про
наші традиції.

Відспіванням колядки закінчено це
родинне свято. Чистий прибуток у
сумі 400 дол. призначено на Укр. Ви-
щу Школу.
Приявна

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні загальні збори 29 Відділу СУА

Дата: 10. грудня 1969 р.

Збори відкрила голова п-ні Ірина
Кузник.

Президія зборів: п-ні Галина Гру-

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ ДІВЧАТОК

На наш заклик стипендії для дівчинки в Бразилії і в інших країнах зголосились дві наші читачки. П-ні Віра Клос із Сіетлу, Ваш., вже перебрала опіку над однією дівчиною та ввійшла в безпосередній контакт з її батьками. Це буде для них великою підтримкою в навчанні їхньої дитини.

Із Відділів дотепер тільки 33 у Клівленді й 101 у Шикаго уфундували таку стипендію. Інститут св. Ольги в Прудентополі їм дуже вдячний за те.

ЛЕКЦІЯ „ЗИМА“

У запланованій серії лекцій з образками п-ні Анастасія Смеречинська опрацювала першу на тему „Зима“. Згідно з тим, у дуже приступний спосіб учителька знайомить дітей з усіма явищами зими, як сніг, вітер, лід, холод, показуючи кілька кольорових ілюстрацій відповідної величини. До того відразу є достосованих кілька віршів і пісень.

Таку лекцію разом із комплетом ілюстрацій „Пори року“ розіслано всім нашим Дитячим Світличкам. Це є дуже корисне застосування ілюстрації в нашій виховній роботі.

шецька, голова, п-ні Оксана Ванджура, секретарка.

Протокол з попередніх заг. зборів відчитала п-ні Оксана Ванджура.

Звіти Управи зложили: п-ні Ірина Кузик, голова, п-ні Ірина Мигаль, заступниця, п-ні Віра Маркевич, секретарка, і референтки — п-ні Міля Вишницька фінансова, п-ні Орину Андрушко організаційна, п-ні Оксана Роздольська пресова, п-ні Дарія Ярошевич культ.-освітня, пп. В. Трошук і Л. В'юн господарські й накінець п-ні Марія Білинська, голова Вих. Ради.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 52 членок, відбув 8 ширших сходин для вирішення біжучих актуальних справ і 8 сходин Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: На ширші сходини Відділу часто запрошувано гостей з цікавими доповідями.

в) Виховна: Відділ з успіхом продовжував провадити дитячу світличку під назвою „Садочок Казок“ двічі в тиждень протягом цілого року, влаштовував імпрези для малят, як: Вишивана Забава, Маскарада, започаткував дитячий театрльний гурток, що при фаховій допомозі поставив п'єску „Бі-

лосніжка“. Вистава пройшла з гарним успіхом, а доказом може бути прохання повторити її в інших частинах міста. Чистий дохід виносив 362 дол. При тій нагоді треба відмітити, що постановка така коштувала немало труду батьків, що возили дітей на проби не раз із дуже далека, і пань, які не жаліючи часу й труду допомагали в підготовці (пп. Орину Андрушко, Гертруда Ванджура, Р. Турянська, Голубовська й О. Покорна).

г) Сусп. Опіка: В міру можливостей референтка допомагає потребуєчим. Вислано передплату на журнал „Наше Життя“ для „бабусі“. Оплачено юнакові побут на пластовому літньому таборі.

г) Господарська: Для заінтересованих молодих і старших господинь улаштовано куховарський курс. Участь взяло 22 членки.

Голова Контр. Комісії п-ні Марія Боднарук вітчала звіт, вручила подарунок уступаючій голові за її труд для Відділу та поставила внесок на уділення абсолютної уступаючій Управі, що його одногосно прийнято.

Нова Управа: п-ні Ірина Кузик, голова, п-ні Маруся Боднарук, заступниця, п-ні Віра Олексій, рек. секретарка, п-ні Марта Білинська, кор. секретарка, п-ні Надія Каспрік, скарбник, і референтки — п-ні Таня Винниченко культ.-освітня, п-ні Катря Івасишин організаційна, п-ні Лідія Залуцька ресова, п-ні Оксана Ванджура господарська.

Виховна Рада: п-ні Оксана Оришкевич, голова, пп. Рома Гладка й Ірина Олексюк, члени.

Радієва Колегія: п-ні Оксана Роздольська, голова, пп. Оріся Покорна й Оксана Мороз, члени.

Театральна Колегія: п-ні Гертруда Ванджура, голова, пп. Ореста Андрушко і Галина Грушецька, члени.

Контр. Комісія: п-ні Емілія Вишницька, голова, пп. Наталка Масник і Віра Сурівка, члени.

Л. З., прес. реф.

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Виступ Миколи Понеділка

Дня 6. грудня 1969 р. привітали нашого письменника на летовищі представниці 46 Відділу СУА пп. Катерина Кузиляк, голова й Анна Филип, культурно-освітня референтка.

Вщерть виповнена зала Укр. Спорт. Т-ва привітала гучними оплесками появу автора „Зорепаду“. А він розважив присутніх жартівливими гумо-

ресками у чудовій живій мові. Поодинокі виступи Миколи Понеділка були переплітани народними піснями у виконанні хору „Чайка“, що його організувала при нашому Відділі в 1967 році п-ні Анна Филип, б. голова, а тепер культ.-освітня референтка. Цей хор гарно розвинувся під досвідченою диригентурою п-ні Орісі Костинюк і фортепіановому супроводі п-ні Анни Сорохтей.

Народні танці у виконанні танцюристів під проводом п. Ярослава Кузіля і музичному супроводі п-ні Ульяни Бадинської були нагороджені рясними оплесками присутніх. На закінчення зібрані гості разом із хором відспівали гучне „многая літа“, як вияв задоволення й подяки для пп. Миколи Понеділка й Анни Филип за вдало уложений і переведений Вечір гумору й пісні.

Катерина Кузиляк
пресова референтка
і б. голова

Св. Миколай у Світличці 47 Відділу СУА

Світличка чудова! Прибрана різними різдвяними прикрасами, на столі рядочком уложені янголи, в куті ялинка, прикрашена ланцюжками й іншими прикрасами — все праця дітей. На головній стіні образ св. Миколая, а під образом його трон. Діти святочно одягнені з напруженням чекають його приходу.

Заки св. Миколай з'явиться — діти пописуються: деклямують спільно „Україно, Україно, мій чудовий краю“ і співають пісень. Батьки із захопленням подивляють своїх дітей. Голова Відділу п-ні Марія Крамарчук провіряє, чи діти знають хто вони, їхні батьки, як називається їх рідний край. Усі діти відважно й голосно відповідають, що їх край — Україна, їхні батьки українці, а вони українські діти, чемні діти — українські квіти.

Учителька садочку п-ні Анастасія Смеречинська приготувала дітей до приходу св. Миколая і янгола з золотою книгою, в якій є все написано про кожну дитинку і з тої книги буде читати листа до св. Миколая, що його діти писали попередньої лекції в Світличці.

І дійсно — оце залунали дзвінки... Діти затримали віддих у своїх груденях — на залу у чудових ризах входить св. Миколай (інж. Володимир Приймак) у супроводі янгола, в біленькій довгій сукні з великими кри-

лами (Ліля Чорній). Усі діти й батьки встали і традиційно заспівали „Ой, хто, хто Миколая любить...“.

Св. Миколай усіх поблагословив, сів на троні і промовив до дітей. Питає, чи вони чемні, чи моляться, чи слухають батьків і вчительку в Світличці, а потім при допомозі янгола роздавав діточкам дарунки. Янгол усім дітям роздав українські книжечки. Діти — одні зі страхом, другі з відчаєм, підходили до св. Миколая і чемно відповідали на його запитання. А один хлопчик підбіг до св. Миколая і, не чекаючи питання, голосно сказав: „Я молюся, я молюся“ і простяг ручки по дарунок.

Св. Миколай не забув теж про учительку Світлички й обдарував її дарунками за її щедрю, повну посвяти працю над дітьми. Теж обдарував дарунками її помічницю Любку Юрків, опікунок Світлички пп. Харамбуру і Капітан, та пань, що кожної суботи помагають у Світличці пп. Марія і Стефу Залітач.

Учителька Світлички подякувала св. Миколаєві, що не забув за її чемних дітей і завітав до їхньої Світлички та обдарував дарунками, і янголикові, що забрав з-за вікна листа, якого діти попередньої лекції написали.

Пісню супровожали діти св. Миколая в дальшу дорогу до чемних дітей в Україні.

Св. Миколай у Світличці — це чудовий звичай. Діти перший раз мали змогу привітати його.

Цьогорічний св. Миколай — це імпреза, що в ній брали активну участь усі приявні. Приготування проходило при співпраці дітей, що її запланувала вчителька, яка глибоко продумала всі символи нашої традиції і їх поручила поодиноким виконавцям — дітям. Це створило святочну атмосферу і чарувало містерійною дією св. Миколая. Комплекс переживань, що мережить спомин і формує душу ідеалами рідної традиції.

Іванна Мартинець
пресова референтка

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Свято княгині Ольги

Наш Відділ вибрав княгиню Ольгу своєю патронкою, і щоб гідно відсвяткувати її роковини, запросив інші жіночі організації до влаштування концерту спільними силами.

Із світлим празником Воскресення Христового вітаємо Централю Союзу Українок Америки, Окружну Раду СУА в Нью Йорку й Редакцію Нашого Життя традиційним ХРИСТОС ВОСКРЕС і бажаємо успіху в дальшій праці для досягнення наших спільних ідеалів.

За Управу 82 Відділу СУА:

МИРОСЛАВА САВЧАК, голова

ОЛЕНА ЛИСКО, секретарка

Дня 16. листопада 1969 р. цей концерт відбувся. Він був першою спробою спільних зусиль Союзу Українок Америки, Сестрицтва при православній церкві св. Андрія і при православній церкві св. Володимира, Марійської Дружини при католицькій церкві та Секції Дружин Інженерів.

Свято відкрила п-ні Г. Білоус, привітала присутніх і заповіла збірну деклямацію у виконанні доростаючої молоді, зорганізованої при правосл. церкві св. Андрія. Участь брали: Юрко Корінець, Катря Дикун, Катря Маланчук, Віктор Білоус, Зірка Бульчак, Гастон Прокопів і Люба Романюк. Молодь була вбрана в історичні строї різних історичних діб і земель України. На тлі цієї мальовничої групи Катря Дикун віддеклямувала вірш „Гимн про прапор“ Лариси Мурович, а прапор держав Юрко Корінець, убраний у повний козацький стрій. Цю інсценізацію підготувала п-ні Г. Білоус.

Після цього настроєвого початку голова 55 Відділу п-ні Ольга Муць виголосила цікаво опрацьовану доповідь про часи, в яких жила і панувала княгиня Ольга. Слідував виступ квартету „Полтавчанки“, що, як завжди, милував слухачів своїми піснями. Також тенор п. Петро Марцінів своїм сольоспівом прикрасив програму. П-на Христа Полотнянка чутливо віддеклямувала вірш О. Олеся про княгиню Ольгу.

На кінець слідувала інсценізація постановки п-ні Марти Олексинин, в якій вона, зодягнена в чудовий стилізований стрій тодішньої доби, оживила постать великої Ольги. До слів деклямації п-ні О. Муць група виконувала гармонійні рухи, а відповідне освітлення і мистецькі декорації викликали незабутній ефект. Фортепіяновий супровід перебрала п-ні Леся Вахнянин-Куриленко, а оформленням сцени зайнявся п. Олександр Муць. Стрій Ольги запроєктувала і вшила п-ні Ірина Сіак.

Було б побажане, щоб такі спільні імпрези жіночих організацій відбувались частіше.

Присутня

НЮ БРОНСВІК, Н. ДЖ.

Загальні збори 65 Відділу СУА

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Кеті Кузів молитвою.

Президія зборів: п-ні Євгенія Милан, голова, д-р Ярослава Грабович, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 сходин, представниці взяли участь у 12 сходинах місцевих організацій та Окр. Ради в Ньюарку. З рамені Відділу д-р Іванна Ратич була делегаткою на Конвенції УККА, п-ні Ганна Дмитерко-Ратич на Конгресі СФУЖО.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ брав участь у мистецькій виставці жіноцтва в Плейнфілді. Спільно з місцевим Відділом УККА влаштовано пікнік на Українському Селі. Завдяки членкам пп. Шевалей і Кузів відбулося вивішення прапору під час Українського Дня.

в) Сусп. опіка: Переведено збірку на Фонд Наглої Потреби 140.75 дол. Вислано також дві пачки до Бразилії.

г) Господарська й фінансова: Пікнік приніс 115 дол. доходу, вигравка Великодньої шинки 71.60 дол. Після сходин завжди подавано перекуску.

Нова Управа: п-ні Євгенія Милан, голова, д-р Іванна Ратич, заступниця, п-ні Ярослава Букачевська, секретарка, п-ні Марійка Фізер, скарбник, п-ні Кеті Кузів, англломовна секретарка. Референтки: п-ні Наталка Головінська організаційна, п-ні Олександра Ошудляк культ.-освітня, п-ні Дарія Оріховська виховна, бібліотекар і хронікар, п-ні Тереса Шевалей господарська, пп. Оля Хомут, Ярослава Грабович і Ольга Попіль сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Софія Котис, Ганна Ратич і Марія Гатала.

Д-р Ярослава Грабович

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

При Окр. Радах СУА ще давніше створено цей Фонд, що має служити українській людині в потребі. Цього року Окружні Ради провели збіркову акцію, що дала гарний вислід. Відділи радо включилися в неї своїми пожертвами. Подамо по черзі вислід цієї акції.

Округа Філадельфії виказує такий вислід своєї збірки:

2 Відд. Честер, Па. 47 дол., 10 Відд. Філя. 141 дол., 11 Відд. Трентон, Н. Дж. 25 дол., 13 Відд. Честер, Па. 79 дол., 39 Відд. Мілвід, Н. Дж. 201 дол., 42 Відд. 23 дол., 43 Відд. 90 дол. обидва з Філадельфії, 54 Відд. Вілмінгтон, Дел. 155 дол., 59 Відд. Балтимор, Мд. 100 дол., 78 Відд. Вашингтон, ДК. 63.50 дол., 88 Відд. Філя. 35 дол., 91 Відд. Бетлегем, Па. 50 дол., 98 Відд. Філя. 8.95 дол. Разом 1,018.45 доларів. Щире Спасибі!

ЮВІЛЕЙ ОКР. РАДИ

Окр. Рада СУА в Ньюарку відзначила 8. лютого 1970 р. 10-літній ювілей свого існування. Того дня відслужено Службу Богу в наміренні Відділів і членок та влаштовано спільний обід у приміщенні Укр. Нар. Дому. Виступи голови Окр. Ради, попередніх голів і представниці Централі доповнила гарна мистецька програма. Зустріч пройшла в приємній товариській атмосфері.

БРІДЖПОРТ, КОНН.

Річні збори 73 Відділу СУА

Дата: 14. грудня 1969 р.

Збори відкрила п-ні Ольга Папроцька, голова, молитвою і гимном СУА.

Президія зборів: п-ні Олександра Шуст, голова, п-ні Мирослава Чубата, секретарка.

Протокол відчитала п-ні Марія Сливінська.

Звіт Управи зложили: п-ні О. Папроцька, голова, п-ні Анна Чернявська, заступниця, п-ні Наталія Шуст, секретарка, п-ні Надія Фалько, касієрка, і референтки — п-ні Ольга Сусли культ.-освітня, п-ні Стефанія Жеребецька, імпрезова, п-ні Ольга Пендаківська сусп. опіки, п-ні Олександра Шуст, пресова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 40 членок і відбував щомісяця свої сходини.

б) Культурно-освітня й імпрезова:

Відчитано на сходинах доповідь про княгиню Ольгу. Відділ улаштував традиційні Вишивані Вечерниці. У святочному часі влаштовано показ писання писанок.

в) Виховна: Показ писання писанок улаштовано також для дітей.

г) Зв'язки: Голова говорила в радіо про укр. великодні звичаї і писанки, а також подбала про традиційний великодній стіл в одній із крамниць м. Денбері. Відділ утримував зв'язки з Інтернац. Інститутом і ІМКА. Брав участь у міжнар. фестивалі.

г) Сусп. опіка: Референтка відвідувала хворих у шпиталі, вислала посылку до В'єтнаму.

Контр. Комісія в складі пп. М. Шиманська і М. Сливінська ствердила точність у веденні книг і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Мирослава Чубата, голова, п-ні Анна Чернявська, заступниця й орг. референтка, п-ні Наталія Шуст, секретарка, п-ні Михайлина Шиманська, заступниця, п-ні Надія Фалько, касієрка. Референтками стали — п-ні Ольга Сусли, культ.-освітньою, п-ні Стефанія Жеребецька імпрезовою, п-ні Олександра Шуст виховною, п-ні Ольга Пендаківська сусп. опіки, п-ні Марія Сливінська пресовою, пп. Марія Болонна, Ярослава Ковач, Ірина Федоронька господарськими.

Контр. Комісія: пп. Марія Остапенко, Євгенія Кириченко, Анна Тарасюк.

Збори закрила молитвою нововибрана голова, подякувавши за довір'я і запросивши до співпраці всіх членок.

Марія Сливінська
пресова референтка

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 83 Відділу СУА

Дата: 16. грудня 1969 р.

Збори відкрила п-ні Марія Томорук, голова, вітаючи присутніх. Вона подякувала членам Управи за їх видатну співпрацю, відмітивши, що своєю працею Відділ здобув собі місце й пошану в громадянстві.

Президія: п-ні Варка Бачинська, голова, п-ні Катря Червоняк, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Марія Томорук, голова, п-ні Наталка Дума, секретарка, п-ні Дарія Камінська, скарбник, і референтки — п-ні Марія Вижицька організаційна, п-ні

Варка Бачинська культ.-освітня, п-ні Марія Соробей імпрезова, п-ні Оксана Баб'юк виховна, п-ні Ірина Мокривська сусп. опіки, п-ні Стефанія Савчук господарська, п-ні Зірка Галів пресова.

Діяльність Відділу:

а) Культурно-освітня й імпрезова: Дбаючи про поширення світогляду своїх членок, Відділ запрошував із доповідями різних фахівців. У звітному часі доповідали: д-р Богдан Цимбалістий на тему „Підо впливом двох культур“, п-ні Рома Прийма-Богачевська „На танкові теми“, Богдан Титла „Мистець і громадянство“, Ігор Раковський і д-р К. Рогозинський „Наркотики — проблема сьогоденного дня“. Обширні звітлення про всі доповіді були подані в пресі.

Для свого власного задоволення й розваги Відділ улаштує Гарбузову Вечірку. Цього року на ту імпрезу підготували цікаву і дуже веселу програму пп. Варка Бачинська і Марта Ярош. За ініціативою п-ні Ярослави Лучечко членки Відділу ходили спільно до театру.

Наш Ярмарок увінчався цього року великим успіхом під проводом п-ні Ориси Салаяк, бо ми заробили імпортанту суму, велика більшість якої буде, як звичайно, призначена на культурні й суспільні потреби.

б) Виховна: Відділ доложив великого труду до постанови традиційної Ялинки. Оригінальну п'єску „Дарунок Михасеві“ на цю імпрезу написала членка Відділу п-ні Марта Бачинська, режисером була п-ні Ніна Січинська. Ця вистава вимагала довгих місяців підготовки, як у поправному виголошенні тексту, так і виконанні ролі. Гарні декорації до сценки підготувала п-ні Галина Титла, танець сніжинок п-ні Дарія Генза, яка крім того провадила курс народніх танків для дітей.

Відділ плянує провести видання дитячої книжечки Діми „Кіт Музика“ з ілюстраціями Е. Козака.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Марта Ярош зложила звіт із проведеної контролі і подала внесок для уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Нова Управа: п-ні Марія Томорук, голова, п-ні Галина Титла, заступниця, п-ні Наталка Дума, секретарка, п-ні Марія Палій до помочі, п-ні Дарія Леськів, скарбник, і референтки: п-ні Ірина Куровицька організаційна, п-ні Галина Титла культ.-освітня, пп. (Докінчення на ст. 31)

Збудувати тривкі основи

До стихійних нещасть, що навістили Україну — величезної повені на Покутті над Дністром і його допливами, сухим буревієм на Кубані та східних окраїнах нашої землі — долучився небувалих розмірів землетрус, який знищив осередок українського поселення в Боснії, в Югославії. Тисячі людей залишились без даху над головою, часто знищений дорібок життя кількох поколінь, знищене домашнє устаткування, господарське приладдя, погинула худоба, пропали осінні засіви, люди потратили запаси харчів та одяг. Головна хвиля землетрусу перейшла в жовтні (26. і 27.), а в навечеря нового 1970 року повторилась із новою силою. До цього нещастя долучилась ще надзвичайно гостра зима та епідемія інфлюенци, що лютувала в Європі.

Всіх сіл, в яких поселились українці в Боснії, є 20. Поселенці в більшості поселювались хуторами, тому до них треба дочислити ще 15 присілків.

Помимо важких умовин часто піонерського поселення — українці, важко працюючи, загосподарились та навіть з-поміж себе видали певне число місцевої інтелігенції. Деякі з них зайняли поважні становища в місцевій Регіональній Раді національних меншостей та в місцевому шкільництві, що є дуже відрадним явищем з огляду на об'єктивне розглянення та заступлення інтересів українства. Завдяки старанням місцевого українця інспектора шкільництва в минулому році відбулися чотири курси для малограмотних дорослих українських поселенців, літом пройшов 10-денний курс для 20-ти українських учителів, а тепер, згідно з повідомленням аме-

риканського амбасадора, відкривається можливість побудови цілоденної української школи в Бая Луці.

До важких умов пошкодження долучилась ще важка економічна криза й безробіття в наслідок утрати варстатів праці. Потерпілі живуть у шатрах, автобусах, невеличких хижках, пригноблені, хворі, без засобів до життя. Тому негайна і всеціла допомога українців у вільному світі необхідна. За цією допомогою в імені українців у Югославії звернувся духовний провідник Кир Гавриїл Букатко, заклик за допомогою видав Верховний Архиепископ Кардинал Кир Йосиф Сліпий, усі українські єпископи у вільному світі, центральні й допомогіві організації поодиноких країн поселення, Президія СКВУ та ЗУАДКомітету. Рівнож Централья СФУЖО у своєму обіжнику закликала складові організації включитися в акцію допомоги потерпілим братам.

Слід підкреслити, що україн-

ське громадянство надзвичайно жертвенно відгукнулося на заклик своїх провідників. Наспівають жертви в пакунках і грошах. У допомогівій акції визначну роль відіграють жіночі організації, об'єднані в СФУЖО. Вони допомагають у збірках, координують працю, а подекуди очолюють акцію допомоги в поодиноких країнах.

Приїзд до Югославії пп. Й. Лисогора й О. Дучимінської, та одержані вже численні пожертви в грошах, одягах і харчах піднесли на душі місцеве українське громадянство та дуже скріпили їхній авторитет серед громади. Та це тільки початок. Нашим завданням не тільки зберегти їхню вегетацію, але створити можливість стати на тривкі основи в будуччині.

Акція допомоги українцям у Югославії — це акція українського серця. Вона не може бути короткотривалим спалахом, але тривким вузлом, яким є свідомість приналежности до одного українського народу.

Христос Воскрес!

Оцим стародавнім українським привітом вітаємо з нагоди радісних днів Воскресення Христового всі об'єднані у СФУЖО жіночі організації разом з їх членством. Водночас пересилаємо теж радісне „Христос Воскрес!“, дорогим нашим сестрам, як і всьому многострадальному, але нескореному українському народові на рідних землях.

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА, голова СФУЖО

СТЕФАНІЯ ПУШКАР
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
заступниці в ЗСА

СТЕФАНІЯ САВЧУК
МАРІЯ СОЛОНІНКА
ІРИНА МАЛИЦЬКА
заступниці в Канаді

ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
заступниця в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
заступниця в Півд. Америці

ЛІДІЯ ГАЄВСЬКА-ДЕНЕС
заступниця в Австралії

П-ні Любов Михайлів із Мельбурну дякує за вшанування з нагоди її 80-ліття. Поруч неї обидва сини.

Mrs. Lubov Muchayliw in Melbourne, Australia was honored at her 80th anniversary

НА СЛУЖБІ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Кілька років тому тихо проминув ювілей невтомної робітниці на народній ниві. У далекій Австралії сповнилося 80 літ життя Любові Михайлівної Михайлової, яка ще й досі невтомно працює для громади.

Любов Михайлова походить із патріотичної української сім'ї Кочурів на Полтавщині. Закінчивши гімназію вона вийшла заміж за Леоніда Михайлова, студента Петербурзького університету. Хоч стала незабаром матір'ю, проте не закинула давньої мрії і почала студіювати. Покінчивши Бегужевські Жіночі Курси вона ще доповнила студії в Петербурзькому університеті. В тому часі брала живу участь у житті української громади. А коли в 1917 р. пролунав поклик волі для України, сім'я Михайлових подалась туди для відбудови української Держави.

Леонід Михайлів став заступником міністра праці УНР, а його дружина вчителювала в 2-гій українській гімназії. Та незабаром довелось родині, в якій народився другий син, виїхати на еміграцію. Першою їх зупинкою була Варшава. Тут вона стала референткою суспільної опіки української громади і спільно з д-ром Модестом Левицьким, головою Укр. Червоного Хреста, дбала про табори інтернованих вояків. Згодом переїхала до Чорткова, де вчителювала в семінарії, а потім перенесено її до Луцька, де вчила в українській гімназії, а її чоловік працював у Рильничому Банку.

Вибух війни розкинув цілу родину. Чоловіка заарештували большевики і слід за ним загинув. Сини студіювали, мати якийсь час вчителювала на Холмщині, а потім виїхала з ними на

еміграцію. Після побуту в таборах Ашафенбургу і Берхтсгадену знайшлася з синами в Австралії, де вступила до Союзу Українок. Була пресою референткою Головної і Стейтової Управ. Вісім років навчала в школі українознавства і була в Управі Центр. Шкільної Ради. З огляду на похилий вік перестала вчителювати, але до тепер завідує бібліотекою при Укр. Громаді. Є в Управі Укр. Громади Вікторії і її почесним членом. У 1967 році Союз Українок Австралії святочно відзначив ювілей її 80-ліття.

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ

У Н. Ж. ч. 1, 1970, ми розпочали містити список членок-прихильниць СФУЖО, що вплатили свою вкладку в 1968 р. Здебільшого ця вкладка вплачувалась за той рік, а при відхиленнях подаємо в дужках, на який рік їх вплата була призначена.

Федейко Ольга (67), Федрик Ольга, Фесяк Стефанія, Генник-Березовська Марія, Гетгер Стефанія, Грай Тетяна, Ганас Марія, Ганьківська Анна, Гарасевич Катря, Гарасимчук Анна, Головінська Марія, Гомонко Ірина, Горбань Марія (66, 67), Горохв'янка Марія, Івахнюк Надія (67, 68), Янківська Євгенія (67, 68), Яківчик Лариса (67), Яківчик Анна (67), Ясінська Ольга, Юрчик Емілія (68, 69), Качанівська Ірина, Клим Павлина, Комісар Марія (67, 68), Копац Олександра (66, 67), Кос Віра (66, 67), Костинюк Ірина, Ковальська Олександра (68, 69), Козак Марія, Кравчук Ірина, Крохмалюк Стефанія, Крижанівська Марія, Кузів Марія, Куник Стефанія, Лапунька Регіна, Лебідь Анастасія, Левицька Іванна, Левицька-Софронів Іванна (67), Ломага Ярослава (67, 68), Луцька Люба, Лиса Наталія (68, 69). (Далі буде)

НОВИЙ ВІДДІЛ ОУЖ

Об'єднання Українських Жінок Німеччини подало до відома у своєму кварталнику ЖІЛ, що в Ганновері засновано новий Відділ ОУЖ. Це особливо радісне явище в обличчі того, що жіноцтво там уже довгий час не було чинне. Головою Відділу є п-ні В. Терешкун. Першим виступом нового Відділу було привітання Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа, що прибув туди 20. вересня 1969 року.

ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

Ліга Українських Католицьких Жінок в Едмонтоні збрала збірку 101 писанок і передала її канадійському Провінційному Музеєві в Едмонтоні. Цю збірку приготували і подарували 26 Відділів ЛУКЖ Альберти і Бритійської Колумбії. Кожна писанка була виконана точно після зразку писанок однієї околиці в Україні.

Дня 30. липня ц. р. відбулася офіційна передача збірки в присутності керівництва Музею й около 50 членок ЛУКЖ. Голова Епархіяльної Управи передала її директорові Гаррісонові, згадуючи про те, що писанкарки, що створили ці писанки — це вже 3-те чи 4-те покоління народжене в Канаді.

Музей примістив цю збірку в окремій габльоті, де писанки виліжені на пластикових полицках. Також зладжено на 5-ти зразках, як поступенно постає писанка.

СВЯТО КН. ОЛЬГИ В АНГЛІЇ

У січневому числі зреферували ми Свято кн. Ольги, влаштоване Організацією Укр. Жінок. А 11. жовтня 1969 року Товариство Укр. Жінок ім. Олени Теліги теж ушанувало цю велику історичну постать святом у Брадфордді. Воно відбулося в залі УАПЦеркви. Розпочалося спільною молитвою „Отче наш“ у супроводі мішаного хору. В програмі була інсценізація-монтаж „Велика княгиня“ на 5 дій з участю хорів. Слідував концерт пісень, кілька танкових виступів і деклямацій. Свято закінчилося молитвою „Боже великий...“. На пам'ятку цього ювілейного свята видано образок, що його дістали всі учасники.

З НАГОДИ ІМЕНІН членок Гуртка Книголюбів у Гемилтоні, Канада складаємо 10 дол. на Орг. Фонд СФУЖО
Гурток Книголюбів
Гемилтон

ПРОПАМ'ЯТНИЙ ФОНД ОЛЕНИ ЗАЛІЗНЯК

Наспіли дальші пожертви на Пропамятний Фонд, що їх зложили такі організації й особи:

Об'єднання Українських Жінок Німеччини 25 дол., Євгенія Янківська, Торонто 50 дол., Катря Пелешок, Нью Йорк 10 дол., Марія Білзор, Муреставн 5 дол. Щире Спасибі!

Ірина Кашубинська

Великодні страви

Живемо в країні, що видає велике число різних часописів і журналів. Появляються люксово видані куховарські книжки різних народів. Час і нам подумати про своє видання. Хоч бракує нам відповідних фондів, якими розпоряджають тутешні видавництва, проте початок зробити треба. Найважливіше — це зібрання добрих, випробуваних приписів, що походять із нашого давнього побуту. Їх треба достосувати до теперішніх умовин і вбрати в сучасну форму.

Оце й старалась я зробити, коли наш молодечий 12 Відділ СУА ім. Олени Пчілки звернувся до мене за приписами Великоднього печива. Ми зібрали їх у невеличку книжечку-відбитку для власного вжитку. Це є перша спроба дістати комплет страв і печива, пов'язаних із святом Великодня. Шойно на підставі того зможемо поширити наш намір та видати книжку українського традиційного і обрядового харчування, яку ухвалила XV Конвенція СУА.

З тієї книжечки, що вже на жаль вичерпана, подаю кілька приписів:

Свиняча похребтина (полядвіця) зі сливами

Потрібно: 7 ф свинини (полядвіці) з кістками, 2 великі, грубо покрані цибулі, ½ ложечки цукру, 4 ложечки солі, ¼ ложечки білого перцю, ¼ ложечки часникового порошку, 2 ложки олії (оливи), 1 ложка кмину, ½ ф сушених сливок.

Замовлену спеціально у різника свинину („корону“) помити, висушити і натерти цукром, а далі сіллю з перцем і часником. Залишити на пів год. Розігріти олію в посудині, на ній засмажити спід м'яса і виложити його на срібний папір. На товщі зм'якшити цибулю і покласти на м'ясо. Завинути щільно срібний папір і покласти м'ясо на рушт у посудині або ростері. На спід надляти гарячої

води і вважати, щоб усе там була, бо це збереже смак, що протікає — перед горінням. Пекти 3 год. при 350 ст. Потім відкрити папір і зарум'янити м'ясо, підливаючи при 400 ст. около 20 хвилин. Тоді виложити на м'ясо спарені сливки з кістками (такі задержуються цілі) і кмин, завинути папір і пекти ще годину, або аж буде м'яке при 350 ст.

Тоді окремо на сковороді засмажити цибулю, смак і сливки, зняті з м'яса, аж цибуля набуде золотого кольору. Тоді підляти водою, прикрити і тушувати пів год. аж зробиться соковик (сироп). Тим покрити м'ясо. Можна подати на стіл і шойно там покроїти.

До того годиться м'ята картопля, салата з синьої капусти або тепла синя капуста.

Цілість на 8 осіб. Можна ладити цю похребтину не у формі „корони“, а з меншої кількості м'яса, а також без костей.

Майонез із варених яєць

Потрібно: 4 варені яйця, ¼ горнятка олії (оливи), 1 ложечка солі, 2 ложечки цукру, 1 ложка цитринового соку, 2 ложечки франц. гірчиці (муштарди), 1 сирій жовток, білий перець.

До збивача (блендер) дати половину олії, покриті жовтки, сіль і цукор. Вбивати 3—4 секунди, згорнути з боків, додати решту олії і знов залучити на 3 сек. Додати сік, гірчицю, перець і грубо посічені білки і вбивати кілька секунд, аж буде гладка маса. Згортати кілька разів із боків, задержуючи збивач. М'ясо виложити до миски (буде 1 горнятка) і ложкою втирати кілька хвилин, якщо олія ще не зовсім получилася.

Подавати до зимного м'ясива. Можна досмакувати хрінном або сарделями.

Торт мигдаловий (горіховий) скорий

Потрібно: 10 яєць відділено, 1 горнятка і 2 ложки цукру, 2 ложки цитринового соку, цитринова шкірка, ½ ф меленого мигдалю або горіхів, 1 ложка пшеничних крупів (фаріна), 2 ложки м'яких тертих сухариків (крекерс міл).

Дна двох круглих тортівниць (10") помастити добре товщем-кріском і посипати борошном (мукою). Відділити білки до миски мішала, а жовтки до горнятка. Змелений мигдаль вимшати з пшеничними крупами і сухариками. Вбити шум, а коли запіниться, додати 2 ложки цукру і вбивати далі, додаючи по трохи решту цукру. Коли виступлять карби, додати сік і шкірку з цитрини і всі жовтки нараз. Знижуючи скорість терти ще одну хвилину, щоб жовткі получилися. Зняти з мішала і вмішати легко ложкою мигдаль. До однієї форми виложити ¾ маси, а до другої одну третину маси. Пекти при 350 ст. менший корж 35 хвилин, а більший 45 хвилин. По 25 хвилинах можна знизити температуру на 325 ст., коли дуже рум'яниться. Вийняти коржі в тортівницях на решітку й обвинувати мокрою стирочкою. По 3-5 хвилинах обкромити кругом тоненьким ножом і викинути на підставку з восковим папером і зараз же на решітку, вистелену паперовим рушником. На другий день перекроїти більший і перекладати масами.

Маси до торта

Маса цитринова

Потрібно: ½ ф масла, 3 яйця, 2 цитрини, ¼ горнятка цукру.

Поколоти шпилькою цитрину в різних місцях. Зварити, змінюючи воду 2-3 рази. Коли цитрини вже м'які, відіидити, прохолодити і перетерти через ситко. Яйця вбивати на парі з цукром на пухку масу і прохолодити в холодній воді, мішаючи постійно. Масло втерти на шум. Получити поступенно всі складники. Коли б маса мала замало цитринового смаку, додати трохи соку з цитрини.

Маса мигдалово-шоколядова

Потрібно: 5 унцій мигдалю, 5 унцій шоколяди, ¼ горнятка цукру-пудру,

ДОГЛЯД НОРМАЛЬНОЇ ШКІРИ

Нормальною шкірою називаємо таку, що не є надто сухою чи масною. Не зважаючи на те, нею теж треба піклуватись, щоб вона була еластична і довго зберігала гарний колір. Щоранку й увечері треба вмиватися водою кімнатної температури. Вживати до того туалетного мила (лиш раз на день), а при нижній шкірі краще користуватись неутральним або дитячим милом. Дуже добре впливає на шкіру поперединне обмивання обличчя і шиї холодною, а потім теплою водою. Це вмивання проробити кілька разів, закінчуючи його холодною водою. Ця процедура викликає швидке звуження і розширення кровоносних судин, що створює своєрідну гімнастику судин і підвищує тонус шкіри.

Жінкам із надто чутливою шкірою слід замінити умивання обтиранням сумішшю з $\frac{2}{3}$ води і $\frac{1}{3}$ молока або фабричними молочками чи рідкими розчинами. Цитриновий чи огірковий розчин легко приготувати самому. Робиться це так: почистити одну цитрину, витиснути сік, процідити, додати одну ложечку гліцерину або один грам бури і пів склянки перевареної води. Для огіркового крему втерти на терці свіжі огірки, залити невеликою кількістю одеколону, спирту або горілки. Залишити на два тижні. Потім витиснути і профільтрувати через вату. Можна трохи розвести перевареною водою і додати дві ложечки гліцерину на склянку настою. Добре освіжають і очищають шкіру ось такі креми:

1. Одеколону 2 ложки, гліцерину 1 ложечка, столового оцту 2 ложки, води 4 ложки.

2. Гліцерину — 1 ложечка, одеколону або спирту 2 ложки, бури (бораксу) менше половини ложечки, води 4 ложки.

3. Розтерти жовток одного яйця, додати до нього сік із половини цитрини, а потім по пів склянки горілки і камфорного спирту.

Воду для тієї цілі треба брати прохолодною, переварену. Зберігати ці рі-

$\frac{3}{4}$ горнятка вершків (сметанки), ваніля.

Шоколяду покроїти на шматочки і залити гарячими вершками. Розварити на густу масу. Мигдаль спарити, почистити з лушпинки і легко зарум'янити. Змолоти на машинці, вимішати з гарячою шоколядою, додаючи ванілі до смаку.

дини треба в скляних посудинах, щільно закриті.

Цим розчином треба змочити ватку і протерти обличчя і шию легкими круговими рухами. Оскільки від того шкіра втрачає свою природну змазку, корисно нанести на неї тоненьку верству крему. **Косметичка**

„АНГЛІЙСЬКИЙ“ ПЕРЕЦЬ

У наших давніх українських куховарських приписах трапляється досить часто ця назва. Але її зовсім не знаходимо в англійському світі.

Має вона тут іншу назву all-spice і її бачимо в продажі з іншими спеціями („корінням“). Можна б думати, що це мішанина різних спецій. Та так воно не є. Назву має від того, що її аромат нагадує змішані разом гвоздику, цинамон і мушкатний горіх. Є це засушений, недостиглий плід тропічної рослини з родини міртових, що росте у Вест-Індії. Тут часом теж називають його „ямайським“ перцем. В Європі його назвали англійським перцем мабуть тому, що його привозили з Англії. По-українськи — це запашний перець і цієї назви в Україні вживають уже давно. Крім того більш поширений у куховарстві в меленому і цілому виді — чорний перець (black pepper), що є також засушеним плодом тропічної рослини з Іст Індії. Але цей перець щодо назви не викликає ніяких сумнівів.

Того самого походження є білий перець що являє собою внутрішню частину очищеного плоду. **Н. Ч.**

ПОРАДНИК ІЗ ГОСПОДАРСТВА

Чому печиво осідає?

Прошу пояснити мені, чому печиво вибране по спеченні з печі, осідає.

Читачка з Лос Анджелес

Ви не подали в своєму запиті, про який рід печива у Вас мова. Припускаю, що йдеться про бісквітне (бішкоптове) печиво, яке найчастіше осідає, коли вийняти його з печі. Це діється тоді, коли воно недопечене. Тоді ті частинки повітря, що входять у тісто через биття жовтків та шуму, підо впливом зміни температури тріскають, борошно склеплюється і поверхня печива западається.

Це може також статися з медяником. Тому при печенні медяника поручається не виймати його з печі по спеченні.

Наталя Стефанишин

Куховарські назви

на букву П

Пораніна, порання, поратися — працювати на кухні чи в хаті.

Порєбрина, ребра — у яловичині частина між похребтиною і грудинкою (short ribs), у свинині частина грудинки (spare ribs), у баранині і телятині — грудинка (breast, riblets).

Порічки червоні, білі, чорні — ягоди.

Порічківка — наливка на порічках. Порічковий.

Поросіятина — м'ясо з поросяти. Поросячий.

Портвайн — рід вина.

Портер — рід темного пива.

Портулак, гор. — (Purslane) дика або культивована рослина, що її вживають, як городину.

Порція — 1. приділ готової їжі на одну особу, 2. чарка горілки.

Порхавка — народня назва деяких грибів, з них кілька родів їстівні.

Посад — місце за столом для молодих на весіллі.

Посмачити — приправити.

Посніданок — другий сніданок.

Посуд, посудинка, посудина.

Потанці — страви з хліба 1. підпечені шматочки хліба, як додаток до юшок, (грінки), 2. розмочені сухарі, помащені олією, 3. підсмажені шматки хліба на салі, 4. намочені шматки хліба в молоці з яйцем, посмажені і политі медом (french toast).

Потрава — див. **страва**.

Потравка — м'ясна страва з підливою.

Потракувати — погостити, почастувати.

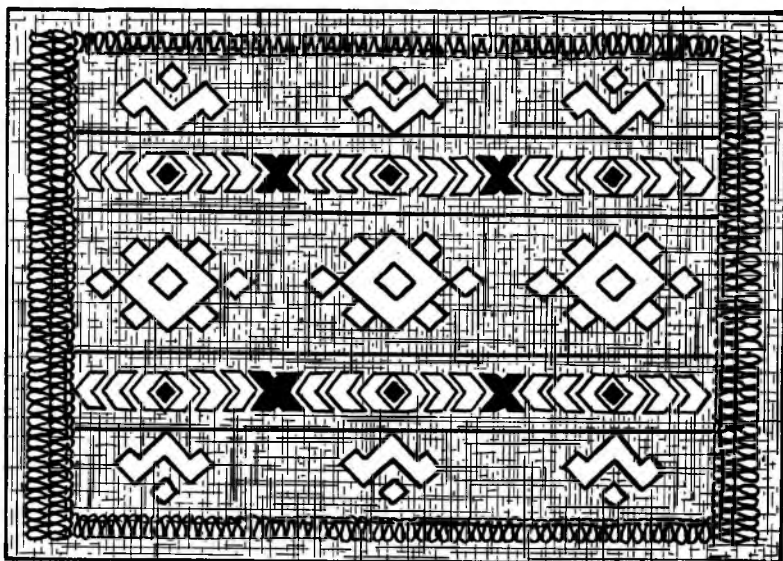
Потрібка — начинка до пирогів з посіченої печінки.

Потуха — пити на потуху, на похмілля, на прощання.

Похребтина — полідвигця — м'язовий шар, що покриває хребці з відростками і верхню частину ребер. У яловичині 1. спинкова частина (товстий край), Rib roast і 2. поперекова частина (тонкий край) похребтини найсмачніша (лоївка) Short loin, Sirloin. У свинині і менших тушах ціла частина називається похребтина (Pork loin). **Н. Ч.**

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Вишивана подушка

Подушка на темному тлі
Embroidered cushion

Хочемо мати різноманітність подушок у нашій вітальні. Та не все сягаємо за хрестиковим чи низинним узором вишитим на білому тлі. Не раз хочемо достосувати тло подушки до лежанки чи фотеля. Тому шукаємо за брунатним чи зеленим матеріалом. А як дібрати вишивку до нього?

Це розв'язала мисткиня Т. Єременко. Вона запроєтувала подушку з вовняного матеріалу, на якій якими кольорами намітила волічкою вишитий взір.

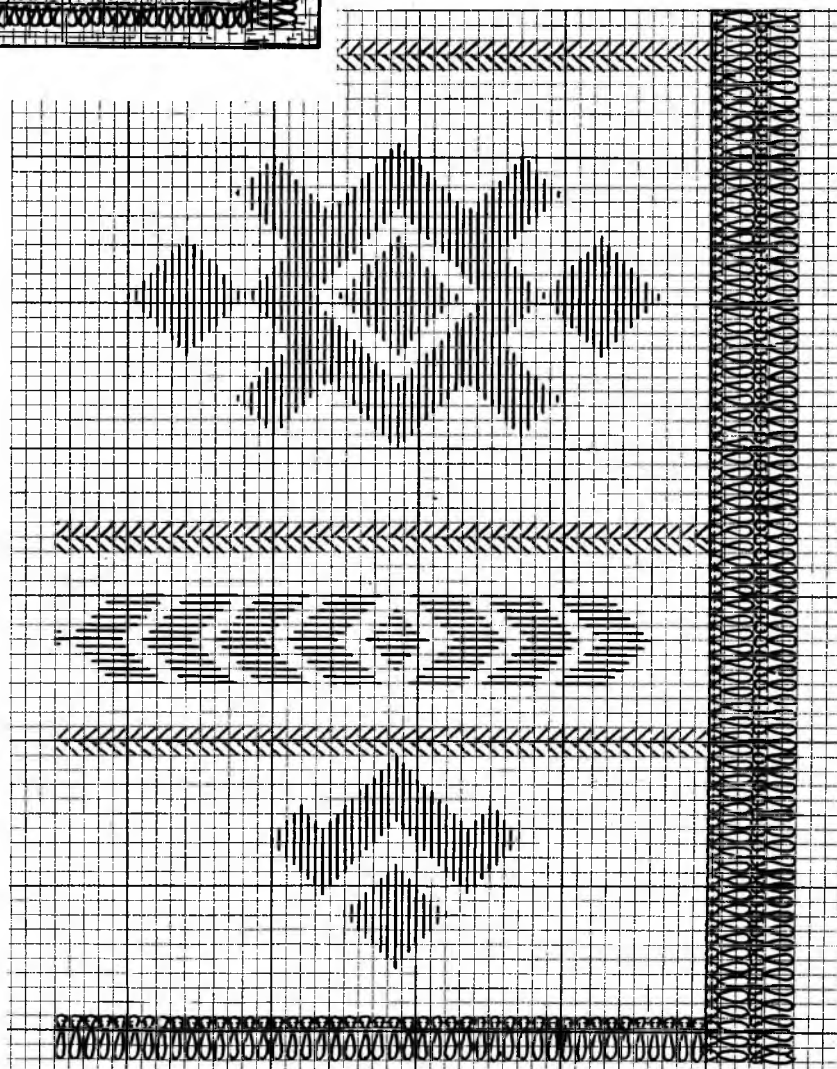
Матеріал. Розмір 20x14 інчів. Вовняна тканина брунатної краски правильно ткана, щоб можна рахувати нитки. Вишивка виконана нитками Муліне (10 ниток). Техніка вишивки: раховане настилування, косичка.

Поверхня подушки поділена вздовж довшого боку косичкою на 5 смуг. На середній широкій смузі вишито настилуванням (гладлю) три ромби нитками ярко-червоного кольору. Ромбики в середині більших вишиті темнішою червоною краскою. Напрям стібків у великих мотивах вертикальний, у дрібніших горизонтальний. В обох вузьких смугах, обведених косичкою, вміщені гачкові мотиви в такій кольоровій шкалі: зелена, блідо-

жовта, ржава, червона, серединка зелена. Дальші гачки знов розгортаються від червоного до зеленого. Обидві крайні смуги вповнені трьома гачковими мотивами у двох відмінах червоної краски.

Краї подушки обведені волічковими торочками. Здовж ширшої сторони торочки зеленого, а здовж вужчого боку два ряди торочків ясного й темного червоного кольору. Ці торочки можна купити готовими.

Коли немає тканини, на якій можна би рахувати нитки, тоді треба перенести на неї рисунок при допомозі кальки.

Взір до подушки, вишитий нитками Муліне. До вишивання вживати ниток марки Д.М.Ц. в кольорах: червоне ч. 321 і 814, зелене ч. 701, жовте ч. 743,
Design for the cushion

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

MARCH, 1970

No. 3

Our Ukrainian Church

There are many national symbols; there are many forces that work to unite a nation into a strongly united whole. Throughout our Ukrainian history many forces were at work to bind us into a strong national unit, but none as strong as the Ukrainian Church. It is worth thinking about the national significance of our Church now, during the tradition laden Easter season, so closely interwoven with liturgical observances.

Due to geographic and historic factors, which we will not discuss here, the influence of the

Papacy was never very strong in Ukraine. This fact favored a development of ritual traditions within our Church consistent with the mentality and psychological needs of the populace. Such independent development accounts for the way our national awareness is strongly identified with our ritual and liturgical traditions. Suffice it only to remember how strongly Ukrainians resisted the attempts of the Polish crown to Latinize us. The pressure was so strong, that even Uniates — Ukrainians who accepted the Pope's supremacy but

retained their ritual and liturgical traditions, were discriminated against for centuries. This discrimination did not break the people. As soon as the opportunity presented itself, the populace turned to the Ukrainian Uniate Church as to a natural leader in the renewal of a national identity. On the other hand the will to retain a national identification drove the Ukrainian Orthodox Church to declare its independence from Moscow and to seal that declaration with the blood of countless martyrs.

In view of such strong ties between national and religious identity among the Ukrainian people, it should come as no surprise that the destruction of one would bring on the destruction of the other. That knowledge lies behind our attempts to preserve our religious identity at all cost. The Communist are also aware of this. Since they took over Ukraine at the height of a rebirth of national feeling, they could not attack our national identity directly without arousing strong hostile feelings. They try to get around it by attacking the Ukrainian Church. Lately much has been written in our press, and in this magazine about the wave of religious persecution that is sweeping across Ukraine. There is little point in discussing well-known facts here. What we would like to point out is that after a generation has grown up knowing little else but Communism and being told that religion is a harmful relic of the Middle Ages, the regime still finds it necessary to continue the fight against both Church and religion. What is even more significant is that the 'Red Star,' the official army

Lena Kostenko

TO KOBZAAR (Excerpts)

Beloved Kobzaar!
Again I come to you,
for you are conscience and the law to me.

Forgive the intrusion of this interview
disturbing your sleep in eternity.

Perhaps it is not a trivial matter.
See for yourself, how complex are the times:
Great upheavals,
Old traditions shattered,
Concepts of beauty redefined.
Eternal flux —

both cosmic and earthly.
Only the graves are silent and still.
Oh, how many souls in the last century
were maimed, made destitute and ill!
The globe was spinning in bloody conflagration.
No wonder some are seasick from it all,
Dizzily swaying with every new notion,
they sway on the deck of the changing world.

Translated from Ukrainian
by Tatiana Shevchuk

MRS. JAN PAPANEK HONORED

A leading figure in the Czechoslovak humanitarian movement in this country, Mrs. Jan Papanek, was honored in New York City on February 8th, on the occasion of her 70th birthday.

Born in America of Slovak parents, Betka (nee Papanek), upon her graduation from Northwestern University, began her humanitarian career as a social worker in Chicago. Upon her marriage in 1926 to Czechoslovak diplomat Dr. Jan Papanek, she lived in Budapest, then in Washington, for five years, and Prague from 1932-35.

Mrs. Papanek became active in Czechoslovak Red Cross work in 1935 in Pittsburgh where her husband was consul. When the Munich crisis arose, thousands of Czechoslovak and other citizens living there were left destitute; Mrs. Papanek and her husband raised money to aid these people and helped resettle them in countries of the free world. Mrs. Pa-

publication, finds it necessary to warn against the spread of religious feelings and observances among young soldiers. It points out that even the officers apparently protect those soldiers from discovery and rebuke. That seems to us to be a strong indication that not only do old people tend to observe religious practices, but that young ones express religious feelings, too. We'll wager that, if any research could be done on the subject, it would show that it was mothers who kept religious sentiments alive, and who preserved these sentiments and passed them on to their sons and daughters as a national heritage. As long as mothers shall have influence on the rearing of their children, religious feelings, and with them the Ukrainian Church, shall survive.

It gives us something to think about, does it not? In our free and tolerant society how much of a national heritage do we, and our children, consider our Ukrainian Church to be?

M. Z. Odezynskyj

panek also organized and headed the Czechoslovak Units of the American Red Cross in Chicago, where Dr. Papanek began organizing the liberation of Czechoslovakia from the Nazis. In 1942, when her husband came to New York as Minister in Charge of Information for the Czechoslovak Government in Exile, she organized such Units there.

From 1942-45 Mrs. Papanek served as Czechoslovak representative in the United Nations Information Office of the Women's Advisory Committee. From 1945-48 Dr. Papanek served as Czechoslovak ambassador and delegate to the United Nations and was on the committee which drafted the UN Charter in San Francisco. Betka worked for the New York War Fund, lecturing and broadcasting for relief and humanitarian services. Since the communist takeover of Czechoslovakia she worked in the American Fund for Czechoslovak Refugees, which helped victims of communism materially and in resettlement. She also helped Czechoslovak exiled students obtain scholarships.

Long active in many American organizations, as well, Mrs. Papanek served as Migration Chairman of the National Council of Women of the U. S. for many years. (She was succeeded by Stephania Pushkar). She also is in the Committee of Correspondence, through which women leaders around the world exchange information and programs on raising living standards and educational levels and in developing leadership among women, especially in newly developing countries. She has given hundreds of lectures, has broadcast for the University of the Air, worked in U. S. committees for international non-governmental organizations and as delegate attended many international meetings.

Mrs. Papanek is presently president of the National Council of Women of Free Czechoslovakia and is founder, former president, now honorary, of the Council of European Women in Ex-

Mrs. Jan Papanek

ile and is on the board of NCW-US. Together with her husband, she is helping resettle through the American Fund for Czechoslovak Refugees, new Czechoslovak refugees who are fleeing the communist masters who moved Red Army tanks into Prague's Wenceslas Square in 1968. Dr. Papanek is now chairman of the International League for the Rights of Man and secretary of CARE.

Contact with Ukrainian Women

Mrs. Papanek has worked with Ukrainian American women for many years; in the early 1950s, when Ukrainian, Czechoslovak and other women's groups in NYC participated in programs of the Women's International Exposition, both Mrs. Papanek and Mrs. H. Lototsky were honored with its Woman of Achievement Award. More recently, Mrs. Papanek was a moving force in the issuance of the Memorandum on Human Rights by the United Organizations of Women from Central and Eastern Europe in 1968, International Human Rights Year. Though not well at the time, Mrs. Papanek forced herself to attend preparatory meetings, this participant recalls, 12 women's groups, including the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, were signatories to the

Memorandum which was presented to the International Conference on Human Rights in Teheran.

* * *

Mrs. Papanek is listed in "Who's Who of American Women" and has been honored with citations by many organizations for "meritorious service" and "unswerving allegiance to the ideals of a free society."

At the celebration, Betka Papanek was introduced by her longtime friend, Olga Hurban, whose husband was Czechoslovak ambassador in Washington for ten years. Among those offering greetings was the UNWLA representative Mary Dushnyck.

Mrs. Papanek, moved to tears, expressed her heartfelt thanks and appreciation to all her friends and co-workers who had come to her "surprise" party to pay her tribute — for a lifetime of dedication to helping her fellowmen and to serving the highest ideals so selflessly.

"Mnohaya lita," dear Mrs. Papanek!

M. Dushnyck

OUR VICE-PRESIDENT'S TOUR

Mrs. Anastasia Volker, UNWLA Vice-President, toured our bilingual Branches of the East. On Feb. 13, 1970 she met with Branches 53 and 72 in New York City, and on Feb. 16 she visited UNWLA Branch 52 in Philadelphia. On Feb. 15, 1970 she represented the Headquarters at the Inauguration Party of Branch 32 in Newark, N. J.

MEETING OF THE MEMBERSHIP COMMITTEE

On Feb. 14, 1970 a meeting of our Membership Committee under the Presidency of Mrs. Irene Lewycka was held in New York City. It was attended by members Mesdames Anastasia Volker, Frances Stek, Natalia Danylenko and Oksana Rak. The main topic of discussion was the membership campaign of 1969.

ACTIVITIES OF BRANCH 52 UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE IN 1969

Meetings of Branch 52 Natalia Kobrynska were held every month except during July and August. These meetings were held either at the Home Office of the UNWLA in Philadelphia or at the members' homes.

Various types of clothing, some were made by the members, were sent to Pennhurst, institution for retarded. Members attended the "Folk Fair" which was very interesting and had a tremendous attendance. Branch 42 cooperated with our Branch by sponsoring a joint "Bingo Party," they supplying the food and refreshments and we, the prizes. Despite the great blizzard, members and friends of both branches attended the affair and some profit was derived.

The members participated 100 per cent in the "Benefit" affair for Ryann Bochey, daughter of one of our members who was very seriously injured in an automobile accident. The event was a great success.

We had the honor of having Anastasia Volker of Detroit, an Officer from Headquarters attend one of our meetings. Mrs. Stefanie Wochok was hostess for the evening, serving delicious delicacies. We are proud of Mrs. Wochok's participation with the Philadelphia Federation of Women's Clubs and Allied Organizations, Inc., as being its Second Vice President. A "Christmas Dinner" meeting was held at the Southwark Club, all members being present at that time. A collection of money was made for Barbara Krawchuk, a Ukrainian girl, — "Barbara Kidney Foundation." A gift envelope was presented for Ryann Bochey and one for Mrs. Anna Sywulak in appreciation for all she has done for Branch 52 in the past.

Frances Newman, President

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

BRANCH 37 REPORT

At the October meeting of Chapter 37, Mrs. Andre Veilleux, our Vice-President, gave a talk on children's books. Since it was Christmas shopping time, Laverne called attention to Alexandra Riznyk's excellent book reviews in the April 1969, English section of **Our Life**, designed to give mothers and grandmothers some wonderful gift ideas. Three books: **The Mitten** by Alvin Tressler, **A Stocking for a Kitten** and **An Egg Is For Wishing** both by Helen Key, all based on Ukrainian folklore and delightfully illustrated by Yaroslava Surmach Mills, will help the American mother of Ukrainian descent to introduce her children to their Ukrainian heritage.

During November and December some goals of the Ukrainian National Women's League of America were fulfilled through the Chapter's educational and welfare program. A \$100 check was presented to the Detroit Regional Council's Building Fund for a residence for elderly citizens. Three woolen afghans knitted by Chapter members were given to: Mrs. Nellie Bordeniuk, aged 95 years, of Edmonton, Alberta, Canada; Miss Anne Huebel, amputee, aged 93 years of Traverse City, Mich.; and Mr. Tom Stumm, paralyzed veteran of the Vietnam war from Allen Park, Mich. Mrs. Anna Lucky, honorary member of Chapter 37 was presented with a subscription to **OUR LIFE**.

The children of the City of Detroit also were recipients of the Chapter's benevolences. Copies of **An Egg Is For Wishing** by Helen Kay, illustrated by Yaroslava Surmach Mills, were purchased, to be placed in each of Detroit's twenty-nine public libraries.

Myrtle K. Slaby

CULINARY TERMS

Berry, berries — ягода, ягоди; ікрина.

Beverage — напій.

Biscuit — бісквіт.

Bit — шматок, a little bit — трошки, not a bit — нічого.

М. Ф.

Котикова крашанка

Христя на Великдень крашанки красила. Наперед круто яєчка зварила, потім на столі поскладала, та в мисочці з фарбами мачала. Прийшов до неї білий котик — хвостик вгору тримає, коло стола ходить, крашанки подивляє.

— Няв, няв — до Христі замуркотав — подаруй мені яєчко на свята, або хоч дай скоштувати. Ось це, блискуче, синеньке, воно певно дуже смачненьке! — Ну, добре — сказала Христя, — ти котик гарний, чистий. Як книжку читаю, то чемно сидиш мені на колінах. Ось тобі крашанка синя!

Втішився котик, облизався, на город крашанку їсти подався. Надлетів метелик, на крашанку спустився. — Дай мені поїсти — у котика просився. Та котик не хоче, грубим голосочком муркоче:

Тобі не дам,
З'їм його сам!

Метелик благав, просив, аж котик шкаралупку відломив і дав метеликові крашанку. Та це не кінець, бо за хвилинку надлетіли пташки і щебечуть, благають, яєчка скоштувати бажають.

Я вам не дам,
З'їм його сам!

Іще грубшим голосом, грізно замуркотав котик. Пташки почали так жалісно просити, що котик мусів шкаралупку відлупити і їх почастувати — трошки білочком, трошки жовточком. А тоді, швидко побіг у кущі, від усіх звірят заховався, кілька разів облизався і таку до яєчка пісеньку заспівав:

Нікому не дам,
З'їм тебе сам,
Гам!

Білоданчик

Веснянка

Діти стають у коло одне сідає посередині. Йому співають:

Ой, Іване, Білодане,
Білоданчику, Білоданчику,
Ой, попливи, Білодане,
По Дунайчику.

Пригладь собі, Білодане,
Головиченьку, головиченьку,
Умий собі, Білодане,
Біле личенько, біле личенько.

Насунь собі, Білодане,
Черевиченько, черевиченько.
Іми себе, Білодане,
За підбоченьки, за підбоченьки,
Шукай собі, Білодане,
Посестриченьки, посестриченьки.

Під час того дитина посередині робить усі рухи, що згадані у пісні: пригладжує голову, мие собі лице, натягає черевички, береться по-під боки. А як заспівають „Шукай собі посе-

стриченьки“, встає і вибирає друге з-поміж дітей, що сідає на її місце. Звичайно співають доти, доки не перейдуть усі діти.

Гайка походить із
с. Видинова на Снятинщині

Влаштуюте у Відділі
показ писання писанок
для дітвори!

ВЕСНЯНІ ВІРШИКИ

1. Хлопчик дощика просив,
щоб травичку заросив.

Хай росте густа травичка,
зелененька шовковичка.
Хай цвітуть барвисті квіти,
щоб весні раділи діти.

2. Сонце! Глянь до нас із неба,
нам тепла на землю треба.

Щоб наспіли полунички,
червоненькі, невеличкі.

Полунички солоденькі,
із сметанкою смачненькі.

Г. Чорнобицька

Гра: „ДІТИ і ЗАЙЧИК“

Діти стоять колом. В середині сидить одна дитина „зайчик“. Усі проказують:

Зайчику біленький,
Зайчику сіренький,
Вийди з нами погуляти,
Будем весело стрибати:
Стриб, стриб, стриб,
Стриб, стриб, стриб.

На останні слова всі діти і зайчик на своїх місцях стрибають на обох ногах. Тоді вчителька каже:

Зайчик, тихо пострибай,
Кого хочеш вибирай!

Дитина „зайчик“ стрибає до будького з дітей, що стоять у колі і вони міняються місцями. Гра повторюється.

Жучок і подоляночка

— Вставай Наталю, вже час нам збиратися в дорогу! Семилітня Наталка протерла очка. — Але ж надворі ще темно і чому?.. Та враз пригадала вона собі вчорашній день — як з мамою приготувляла свячене, а молодший братчик Марко з татом мив авто і приготувляв його до їзди. Після того діти пішли скоро спати, щоб на другий день могли скоро встати і збиратися у дорогу. А поїдуть вони далеко, до української церкви на Великдень. У місті, в якому вони живуть, є лиш кілька родин українців і немає нашої церкви. Тому цього року татко і мама та дідусь вирішили у Великодній час поїхати до своїх знайомих до Трентону, де є більша українська громада.

Мама засвітила світло і взяла Наталку до умивальні. Прийшов теж заспаний Марко. — „Ягіл, ягілочка, ягілова дочка“ — а Марко і Наталка бризкали водою і приспівували — „встала ранесенько, вмилася чистесенько!“

Скоро всі були готові і тепло одягнені вийшли надвір. Там холодно і темно! Мотор авта сильно гудів. Діти посідали коло дідуса, притулилися і поїхали.

Спочатку Наталка і Марко дрімали, але як почало ясніти, то зацікавлено оглядали весняний краєвид. При дорозі вже зеленіла травичка, але між кущами і в лісах, лежали великі клапті снігу. Тато сповільнював авто, бо частини дороги були залиті водою. Щоб дітям не нудилося, мама почала вчити їх гарну веснянку:

„Розлилися води на три броди,
Гей, діти-квіти, весна красна,
[зілля зелененьке“

А дідусь розказував, як то вони колись їздили зі Львова на село, щоб доня Маруся, тепер мама Наталки і Марка, побачила, як там святкують Великдень.

— А ми тепер їдемо з села до великого міста — сказала Наталка.

— Чи під українською церквою будуть виводити гагілки? — Може будуть... побачимо — відповів дідусь. — Та чи ви діти пам'ятаєте гагілки, яких вас мама навчила? —

Я пам'ятаю про „жучка“, обізвався Марко.

— Ох, дивіться — паде дощ! — скривилася Наталка, як тільки вони в'їхали в місто. На вулицях було небагато авт і вони скоро приїхали під церкву. В часі Служби Божої Марко вертівся і розглядався на всі боки, але Наталка сиділа чемно і тихенько співала разом із хором „Христос Воскрес“. Та коли вийшли надвір — яка радість! Сонечко ясно світило і висушувало калюжі. В одному місці збиралися дівчатка. Хоч було досить холодно, поскидали плащики і в вишиваних одягах поставали рядом. Тоді пішли вужиком і заспівали: „Ми кривого танцю йдемо...“ аж спинились недалеко Наталки. Потім усталися колом і почали забаву „Десь тут була подоляночка, десь тут була молодесенька...“

— Я знаю про подоляночку — шепнула Наталка мамі. Вона тримала маму міцно за руку і соромилася йти до дітей. — Ходи, ходи — кликали її дівчатка. Аж провідниця гагілок підійшла до мамі і сказала: — Прошу вас, чи можуть ваші діти з нами бавитися? — Можуть, — усміхнулася мама, — навіть можуть скинути плащики, бо в них теж вишиваний одяг.

— Я не йду — пробурмотів Марко, — я не хочу з дівчатками бавитися! Але прибігли інші дівчатка, та й до Марка: — Дивись, твоя сестричка тепер „подоляночкою“, та зараз ми будемо гратися „жучка“ і нам треба відважного хлопчика. — Я буду жучком? На правду? — втішився Марко. — Я знаю як то робити, мені дідусь розказував. Тим часом дівчатка разом із Наталкою усталися по дві з руками навхрест і почали співати:

„Ходить жучок по дубині,
А жучиха по ялині,
Грай жучку, грай, небоже,
Най ти Пан Біг допоможе!“

„На жучкові черевички...“ Марко відважно ходив по руках, аж побачив недалеко дідуса, що розмовляв зі своїм знайомим. — Дідусю! Я жучок! — крикнув, спохитнувся і впав. Дівчата сміялися, соромно було Маркові плакати. Він знову виліз і ходив по руках не-

мов по мостику, але вже уважав. Пізніше всі приглядалися, як хлопці робили вежі. Деякі з них теж не раз падали. От було сміху.

Увечері, після гостини у знайомих, Наталка і Марко поверталися з родиною додому. — То був дуже гарний Великдень і варто було раненько вставати!

Петро Кізко

КІТ ЛАСУН

Котик Воркотун
Не аби який ласун:
Їсть небагатенько
Та зате ласенько.
В погріб нищечком залізе,
Молочко-сметанку лиже,
А сальце як де забачить,
Вже й до нього стрибом скаче.
Від малого ласунця
Не сховати й масельця!
Котик Воркотун,
Ох, ти ж і ласун!

I. Кульська

ЯК ВЕСЕЛО Й ВЕСНЯНО

Як весело й весняно!
Як дзюркотить струмок!
Як швидко-швидко тане
На сонечку сніжок!

Останню сніжну смужку
Підточує вода,
І сонце у калюжку,
Як в люстро загляда.

А промінець пірнає
І світиться на дні...
І горобець не знає:
Купатися, чи ні?

У ГНІЗДЕЧКУ

Скік та скок,
Скік та скок
Із гніздечка на дубок,
А з дубочка на ялинку
Сіла пташка на хвилинку.
Назбирала крихіток,
Все для любих діточок.

Прилетіла,
Накормила,

У гніздечко знову сіла:
Заспокоїлись малата,
Перестали вжи кричати.
Ніч. Заснуло все кругом,
Сплять і пташки тижим сном.

Олена Журлива

РІЧНІ ЗБСРИ 83 ВІДДІЛУ СУА

(Докінчення зі ст. 20)

Рома Рейні й Ярослава Лучечко до помочі, п-ні Марія Мороз імпрезова, пп. Марія Соробей і Надія Савчук до помочі, п-ні Анна Бідяк, виховна, пп. Зоя Турчин і Дарія Генза до помочі, п-ні Ольга Івасиків, сусп. опіка, п-ні Надія Шмігель до помочі, п-ні Стефа Савчук господарська, пп. Лідія Закревська і Люба Михайлів до помочі, п-ні Богданна Чехович референтка музею, пп. Зірка Галів і Катря Червоняк пресові, п-ні Оріся Салаяк референтка ярмарку, пп. Л. Роговська і Дарія Кекіш до помочі.

Контр. Комісія: п-ні Дарія Камінська, голова, пп. Дарія Кекіш, Ніна Січинська, члени.

На закінчення Зборів перевибрана голова в імені нової Управи подякувала за вибір і довір'я. Намічено деякі нові пляни на майбутнє.

Зірка Галів
пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори 88 Відділу СУА ім. кн. Ольги

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Стефанія Колодій, голова, і привітала представниць Окр. Ради пп. А. Богачевську і С. Герасимович.

Президія: п-ні Анна Богачевська, голова, п-ні Софія Кусень, секретарка.

Звіти Управи зложили п-ні Стефанія Колодій і інші члени Управи.

Діяльність Відділу:

а) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував надзвичайно успішну виставку нар. мистецтва та базар, що дав гарний дохід.

б) Виховна: Влаштовано дитячу забаву, з якої дітвору винесла велику користь.

в) Фінансова: Прихід з імпрез Відділ уміло розділив на потреби церкви, на місцеву школу українознавства, на Музей СУА в Нью Йорку, на Фонд П'ятсот, на Фонд Мати й Дитина й багато інших менших пожертв.

У своїй промові п-ні А. Богачевська накреслила важливу роль жінки на еміграції. Ствердила, що Відділ широко працював для добра української справи і місцевої парохії.

Нова Управа: п-ні Софія Кусень, голова, п-ні Стефанія Колодій, заступниця, п-ні Стефанія Бучинська, се-

кретарка, пні Анна Масник, скарбник. Референтками стали — п-ні Євгенія Гаманюк організаційною, п-ні Стефанія Терлецька культ.-освітньою, п-ні Данко виховною, пп. Оля Тисяк, Катря Семен сусп. опіки, п-ні Стефанія Грет пресовою, п-ні Олександра Палько господарською.

Контр. Комісія: пп. Софія Леськів, Ангеліна Труш, Параскевія Щерба.

Збори закінчено молитвою. На кінець подано чайок із смачною перкускою, що її приготували членки.

Софія Кусень
секретарка зборів

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.

Річні збори 99 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 24. січня 1970 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Дозя Кушнір, голова.

Президія: п-ні Іванна Булак.

Протокол з основних Зборів відчитала п-ні Люба Мокій.

Звіти Управи зложили — п-ні Дозя Кушнір, голова, п-ні Любомира Мо-

Українська школа Українського Науково-Освітнього Т-ва у Брюсселі в 1966 році. У глибині о. д-р Богдан Курялас, голова УНОТ-у.

Ukrainian children in Brussels, Belgium are having once a week Ukrainian classes

кій, секретарка, п-ні Оля Сенета, касієрка і п-ні Джені Ігнатоля, реф. сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбудув 11 ширших сходин. Є членом Відділу УККА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував забаву, з якої весь дохід пішов на ремонт церкви. Приготовано перекуску на забаву Відділу УНСоюзу. Влаштовано двічі продаж печива. Членка нашого Відділу п-ні Булак висвітлила прозорки з подорожі до Риму. Їх пояснював ширший публиці о. декан Волошин. Відділ улаштував імпрезу в честь кн. Ольги.

в) Виховна: У співпраці з Відділом УККА приготовано ялинку для дітвори.

г) Проведено збірку на Фонд Наглої Потреби, що дала 118 дол. Референтка відвідувала хворих членок та допомагала одному старшому членові громади. Вислано посилку до Вієтнамю.

Контр. Комісія: п-ні Д. Бережанська, голова, перевірила книговодство і поставила внесок на уділення абсо-

КОНКУРС КНИГОЧИТАННЯ

У Філядельфії вже 11 років існує бібліотека Пласту і Рідної Школи, що її ведуть курені старших пластунок і пластунок-сеніорок „Чортополохи“. Ця гарно й фахово ведена книгозбірня має живий контакт із читачем. Цього року приступила до Конкурсу Книгочитання, що має заохотити нашу молодь до пізнання української книги. Учасники Конкурсу мають відповісти на запитник із контрольними питаннями. Оцінку переведе Жюрі в складі — пп. Марта Тарнавська, Марія Одежинська й Анна Максимович.

Для участі в Конкурсі треба зголоситися до 1. травня 1970 р. у п-ні Марти Тарнавської, на таку адресу: 4626 Н. 13-та вул., Філядельфія, Па. 19140.

ДОПОМОГА ПОТЕРПІЛИМ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

З великою охотою відгукнулось наше членство на заклик висилки одягу. Після перших посилок, що пішли окремими пакунками — настав час збірної висилки кораблем. Наші громади стали висилати зібраний товар вантажниками до збірного пункту в Джерзі Сіті.

Округа Філядельфії спакувала весь зібраний матеріал у пластикові мішки з позначенням змісту. Вислано около 40 мішків окремо спакованого чоловічого, жіночого, дитячого одягу й черевиків. Округа Дітроїт теж приготувала таку кількість. Округа Шикаго найняла вантажник спільно з Сестрицтвом церкви св. Володимира й Ольги і ввирядила 59 пачок одягу.

Всі речі є в доброму стані і призначені для гострого клімату гірської країни.

люторії, що Збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Д. Кушнір, голова, п-ні К. Мочульська, заступниця, п-ні Л. Мокій, секретарка, п-ні О. Сенета, скарбничка. Референтками стали — п-ні І. Булак культ.-освітньою і пресовою, п-ні Дж. Ігнатюла сусп. опіки, пп. Кошикар і Коцур господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Д. Бережанська, голова, пп. Скамій і Шевчук члени.

Плян праці: Ширші сходини Відділу відбуватимуться кожної першої неділі в місяці. Постановлено перевести збірку одягу для потерпілих від зем-

летрусу та включитися в збірку „Церква в потребі“.

Збори закінчила перевибрана голова і подякувала за довір'я. Членки провели приємно час при чайку і солюдкім.

Іванна Булак
пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Показ моди 101 Відділу СУА

Дня 9. листопада 1969 р. відбувся заходами нашого Відділу елегантний показ моди. Тому, що перший показ, що відбувся в грудні 1968 р., викликав велике зацікавлення, Союзняки задумали дати другий у краших умовах. Його влаштовано у Феррара Менор у сполуці з малярською виставкою мистця Андрія Коваленка.

Оригінальні картини мистця викликали захоплення глядачів. Пізніше численні гості засіли в стилевій залі до коктейлю й смачного обіду. При каві голова п-ні Марта Ференс розпочала показ моди, представляючи публіці коментаторок пп. Рому Яцуру і Галину Траверзу. Гарні й добре збудовані модельки нашого Відділу презентували безліч відмін цьогоорічної моди. Сукні, костюми, плаші й хутра походили з найкращих фірм відомої Мишиген Евню. Тут були коротенькі спіднички „міні“, довгі плаші „максі“, і модні пелерини зі штанами. Чудовий червоний комплект (сукня з плащем) відрізнявся тим, що був оригінальним моделем Пера Кардена з Парижа. Елегантні вечірні сукні появлялися наперемін з різномодними хутряними плащами. На закінчення викликала сенсацію шлюбна сукня наймоднішого крою. Цей вдалий показ голова Відділу завдячувала п-ні Христині Таран, яка це все так уміло зорганізувала.

Завдяки численним гостям, жінкам і мужчинам, наш Відділ міг переслати чистий дохід із показу моди сиротам на Різдвяний подарунок у Прудентополі, Бразилія.

Членка

ГЕМОНД-МОНСТЕР, ІНД.

Звіт із діяльності 102 Відділу СУА ім. кн. Ольги

Уже в короткому часі свого існування наш Відділ виявив свою діяльність. За його ініціативою та при допомозі українського громадянства в півн. Індіяні, українці взяли участь у Міжнар. Фестивалі, що відбувся в

днях 30., 31. серпня і 1. вересня 1969 року. У Фестивалі взяли участь різні етнічні групи, що виставляли своє народне мистецтво, а також багато мистців, що виставили свої картини, скульптури і зразки кераміки. Деякі павільйони продавали також свої народні страви й печиво. Все це притягало широкі круги відвідувачів. Із вдовolenням та почуттям гордості можна сказати, що український павільйон був найкращий. Наша виставка вишивок, килимів, кераміки й писанок тішилась великим успіхом. В осередку нашого павільйону був модель української хати, що його виконав 84 Відділ СУА в Шикаго і на цю виставку нам ласкаво позичив. Цей модель був уперше виставлений на XV. Конвенції СУА в Шикаго і з тієї нагоди вже обговорений у нашому журналі. Біля хатки угруповано низку ляльок у народних строях із різних околиць України.

Щоб запізнати публіку з нашою кулінарією, членки приготували кожного дня низку страв, включно з варениками, голубцями, борщем і печеними пірижками. Тортів та іншого солодкого печива не можна було насгачити.

Підсумовуючи цей перший крок діяльності нашого Відділу, сміло можна сказати, що виставка залишила по собі позитивний слід. У першу чергу послужила інформацією про нас для американської публіки, а також принесла нашому Відділові моральну й матеріальну користь.

Другою більшою імпрезою нашого Відділу були його Христини, що їх приготовано менши обдуманно та дбайливо. Заздалегідь замовлено залю в новій українській католицькій церкві св. Йосафата в Монстері, підготовано програму, запрошено кумів і гостей з цілої околиці та підготовано смачний бенкет-гостину.

І так 19. жовтня 1969 р., о 3-ій год. по полудні зала наповнилася численними гістьми з Шикаго, Гемонду, Геррі й околиці. Святочною програмою й бенкетом проводила зміло й дотепно наша голова п-ні Наталія Шуя. Свято відкрив о. парох Мартиник молитвою. Посередині сцени стояв на постументі великий образ кн. Ольги, подарований Централєю СУА нашому Відділові з нагоди його Христин. Образ був гарно прибраний зеленню та довгими синьожовтими лентами, що символізували „крижму“. Кумами були п-і Любослава Шандра, голова Окр. Ради СУА в

Шикаго й інж. Олена Турула, секретарка Округи. Куми та всі членки 102 Відділу вийшли на сцену і символічно створили одну цілість докруги образу кн. Ольги. Отець парох відчитав молебень та поблагословив наш Відділ і його майбутню працю.

Коли всі присутні зайняли місце біля святочно накритих столів, п-ні Н. Шуя, голова Відділу, щиро привітала гостей і побажала смачної гостини. В часі бенкету, що його підготували членки, продовжувано святочну програму. П-ні І. Головата відчитала коротку доповідь про життя і заслуги княгині Ольги для нашого народу. П-ні Люба Шандра привітала наш Відділ та побажала від Окр. Ради успіху в праці. Привіти від інших Відділів США складала особисто їх представниці або відчитано письмові, що наспіли. Група молодших талановитих співачок, що виступають під найменням „Три троянди“ (панни Чучула, Фурович та Мришук) збагатили програму нашого свята чудово виконаними піснями при супроводі гітари. Зчерги Юрко Лібер, цьогорічний абітурієнт Курсів Українознавства, віддеклямував поему в честь княгині Сльги. А найбільшим успіхом тішилися молоденькі, надзвичайно талановиті танцюристи під проводом п. Целинського. Ця молоденька пара (Юрко Целинський, Роксоляна Дикий) демонструє красу українського танку не тільки перед нашою, але й американською публікою.

Офіційну частину свята закінчено гимном США. По короткій перерві почала пригравати музика до танку. В милій і веселій атмосфері забавлялось товариство ще довго, а коли настав час розійтися, кожен міг узяти з собою спомин вдалої імпрези.

Окрім цих імпрез наш Відділ відбуває свої щомісячні сходи. Гарно попрацював також у ділянці сусп. опіки, висилаючи одягові посилки потребуючим українцям у Польщі й Югославії та переводячи збірку на Фонд Наглої Потреби.

Плянується Показ Писання Писанок в Інтернац. Інституті в Гері з поясненнями в англійській мові. Віримо, що це тільки початок нашої діяльності та що закінчуючи перший рік свого існування, ми стоїмо на порозі успішної громадської й суспільної праці.

Іванна Головата

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ГЕМІЛТОНІ

Наш Гурток заснований у 1966 р., отже діє вже 4 роки. Маємо 15 членок, що сходяться під проводом п-ні Марії Ганас, голови.

Щомісяця відбуваємо сходи й обговорюємо різні прочитані книжки. У цьому році прочитали ми Олени Звичайної і М. Млакового „Ворог народу“, її ж „Селянську санаторію“, Марії Цуканової „На грані двох світів“, Олександри Шпак „З книги життя“, Олеса Гончара „Собор“, Олеса Лупія „Грань“, Уляни Кравченко „Хризантеми“, Ярослави Острук „Те, що роз'єднує“, Докії Гуменної „Золотий плуг“ і Уляни Любович „Розкажу вам про Казахстан“. Прочитані книжки передаємо до бібліотеки при нашій церкві.

Кожні сходи присвячені одному творові. Стараємось заохотити кожну членку, щоб узяла участь у дискусії.

Окрім сходи, наш Гурток улаштує також Літ. Вечори. У квітні мин. року ми вітали в себе письменницю Ірину Книш, у жовтні м. р. присвятили окремий Вечір пам'яті письменниці Людмилі Івченко. Співпрацюємо з другим Гуртком Книголюбів у нашій місцевості, що діє при Відділі ОУК.

Заходами нашого Гуртка поширилась секція українських книжок у Миській Бібліотеці. У жовтні 1969 р. Гурток улаштував Базар українських книжок і розпродав їх на суму 104 доларів.

Марія Ганас, голова

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСІ

Наші Відділи пам'ятають про старших самітніх жінок і стараються уфундувати для них передплату нашого журналу. Деякі з них уже довгі роки дбають про те, як напр. 54 Відділ у Вілмінгтоні, що вже дев'ятий раз їх фундує. Знов 48 Відділ США у Філядельфії п'ятий раз, 64 Відділ у Нью Йорку четвертий раз, 82 Відділ на Бронксі третій раз, а 91 Відділ у Бетлегемі другий раз — прислали передплату для бабусі.

Також наші читачки пам'ятають про тих, що спрагнені цього зв'язку з організованим світом. П-і Ольга Коренець із Ньюарку фундує від 1965 р. таку передплату, п-ні Марія Харина з Філядельфії від 1965 р., а п-ні Ольга Целевич з Асторії від 1966 р. Пп. Анна Посполита з Філядельфії і п-ні Іванна Парфанович із Рочестеру уфундували її вперше. П-ні П. Шкраба з Австралії надіслала передплату для двох бабусь. Щира дяка за те!

ВИСТАВКА НАР. МИСТЕЦТВА

Окр. Рада США в Ньюарку влаштувала виставку нар. мистецтва в місцевому Музею, що тривала цілий місяць. Експонати для тієї виставки дали наші Музеї — Музей Нар. Творчости в Укр. Інституті Америки і Музей Укр. Катол. Дієцезії в Стемфорді. Це доповнили приватні збірки своїми цінними матеріалами. Для інформування відвідувачів видано спеціальний каталог. Підбором експонатів зайнялась п-ні Мирослава Гординська, мистецький керівник Музею Нар. Творчости.

КОНКУРС НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

Наш Конкурс на ікону св. Ольги має вшанувати її пам'ять у 1000-ні роковини її смерті. До першого речення 15. грудня 1969 р. наспіли три твори наших мисткинь. Реченець Конкурсу продовжено до 30. квітня 1970 року, з огляду на те, щоб даліше замешкали мисткині могли в Конкурсі взяти участь.

ФОНД ІМ. КНЯГИНИ ОЛЬГИ

5 Відділ США ім. княгині Ольги в Дітроїті влаштував святочні сходи в честь нашої святої і з цієї нагоди пожертвував 50 дол. на Фонд кн. Ольги. Це перша жертва такої висоти та ще й від Відділу, що обрав собі княгиню Ольгу за свою патронку. Фонд ім. княгині Ольги має послужити для коштів Конкурсу на її ікону.

ПОКАЗ ОБРЯДОВОГО ПЕЧИВА

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв опрацювало серію прозірок нашого обрядового печива. Її вже висвітлено в численних церковних громадах. Уперше показано це з поясненнями для членства США на Обрядовому показі Культ.-Освітньої Комісії США в Нью Йорку дня 8. березня 1970 р.

УКРАЇНСЬКІ ІКОНИ

на полотні, дереві і склі
у різних вимірах

можна закупити у мистецькій
робітні

Ю. КОЛЕСАРЯ

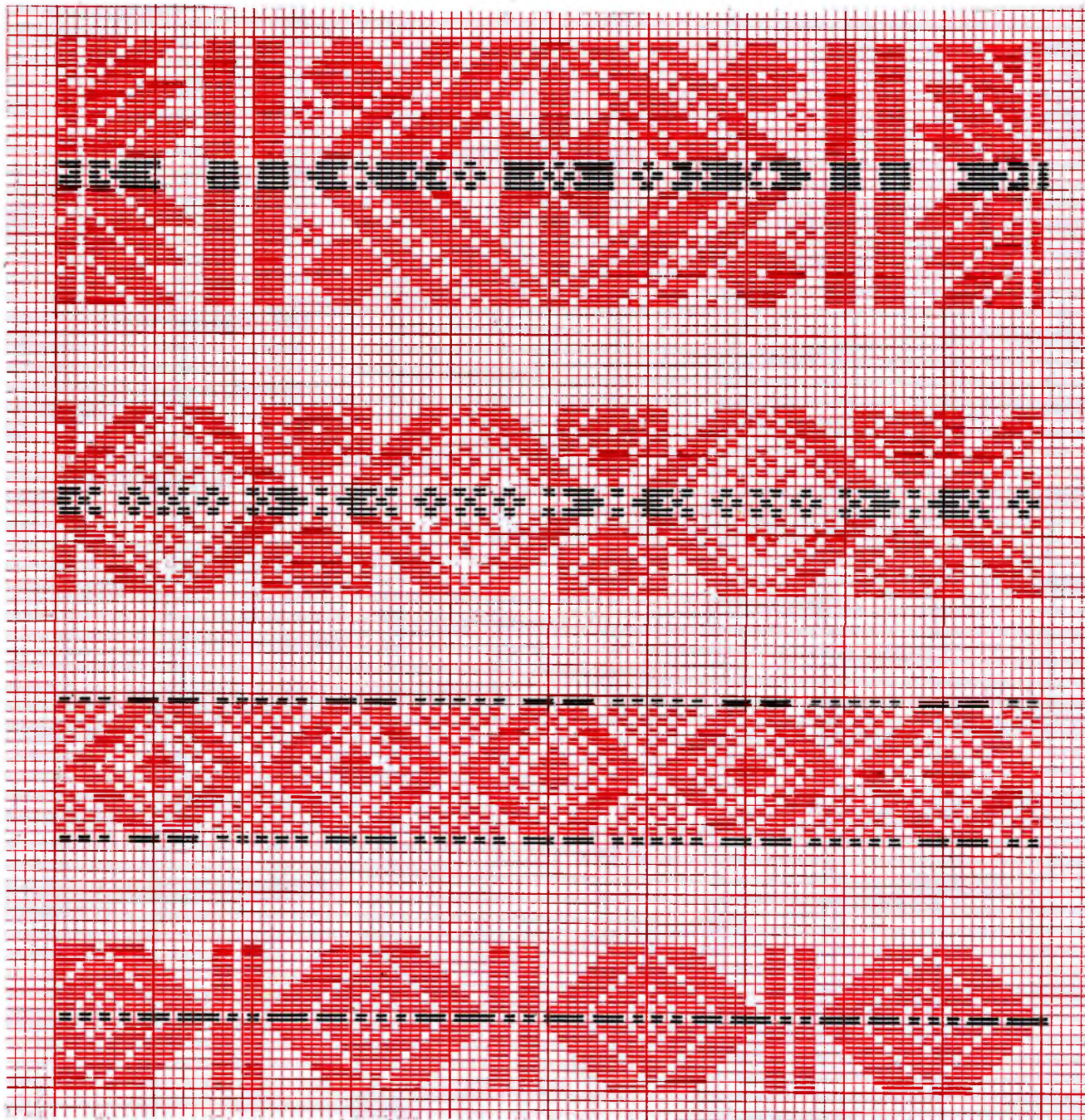
Нью Йорк

169 А Аве.

Тел. 533-1086

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ — Серія 7, ст. 4 — UKRAINIAN DESIGNS

Взори з Полісся

Printed by AMERICA, 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123